

Zpravodaj

SMIŘIC, RODOVA
A HOLOHLAV

1

ČERVEN 2010

*Už jste navštívili smiřickou expozici
děl Mistra Milana Knoblocha?*

Slovo starosty

Vážení občané,

v minulém čísle Zpravodaje, což bylo prosincové vydání, jsem popisoval problémy, které způsobila hospodářská krize v našem městě. Jednalo se o přehled škrtů, kterým musel být rozpočet podroben vlivem nižších daňových příjmů. Museli jsme si pomoci i přechodným odčerpáním rezervního fondu, ale po několika dnech byly rezervy opět doplněny.

Rok letošní jsme po stránce rozpočtové sestavili ještě podstatně střízlivěji se stejnou strategií jeho čerpání v části výdajové. Tak jako v loňském roce jsme nechali větší část investičních výdajů na druhé pololetí.

Během prvních pěti měsíců letošního roku se nestalo nic mimořádného v oblasti veřejných financí, a tak se již podařilo realizovat vybudování dětského hřiště v Rodově za cca 300 tis. Kč, a také jsme instalovali rovněž nákladem 300 tis. Kč dětské prvky na zahradě MŠ Smiřice.

Od počátku roku kumulujeme finanční prostředky na jednom z běžných účtů pro účely vybudování parkovacích kapacit na sídlišti Gen. Govorova. Máme zde k dnešnímu dni k dispozici 1.900 tis. Kč. Reálné v letošním roce je vybudovat parkovací místa v hodnotě 2–3 mil. Kč. Samotné vybudování parkovacích míst s sebou nese i vynucené přeložky chodníků, nicméně počet nových parkovacích míst by měl být velmi znatelný. Na sídlišti Gen. Govorova jsou ve hře celkem tři lokality s celkovým počtem cca 40 parkovacích míst, přičemž letos bychom chtěli vybudovat minimálně polovinu tohoto počtu.

Další akcí, která nás neodkladně čeká, je oprava obecního domu čp. 1 z důvodu narušené statiky tohoto objektu. Jedná se o objekt v zámeckém areálu směrem do parku. Na základě statického posouzení, kterému byl dům podroben v jarních měsících, se nyní zpracovává projekt oprav, které by měly být v druhé polovině letošního roku realizovány. Je to jeden z domů, které si i nadále město ponechává ve svém vlastnictví.

V domech čp. 125, 126, 185, 266, 440–442 probíhá příprava prodeje jednotlivých bytů do osobního vlastnictví stávajících nájemníků v souladu s rozhodnutím zastupitelstva města.

Dále pokračují práce na přípravě cyklostezky Hradec Králové – Josefov – Kuks. Vše je na dobré cestě. V současné době se postupně zpracovávají jednotlivé oddělovací geometrické plány a na takto oddělené a vytyčené pozemky se zpracovávají kupní smlouvy na jejich vykoupení pro účel cyklostezky. Cyklostezka je umístěna na 150 pozemcích, přičemž zhruba polovinu vlastní veřejné instituce jako Povodí Labe, s. p., jednotlivé obce na trase, ŘSD, Správa železniční dopravní cesty, a druhou polovinu je nutné vykoupit od soukromých vlastníků. Když vše půjde dobře a 6. 8. 2010 nám budou schváleny dotace z Regionálního operačního programu, tak bychom měli mít v září stavební povolení a na jaře 2011 bychom zahájili stavbu.

To je zatím vše z aktuálního dění z mého pohledu, a proto si Vám závěrem dovoluji popřát hezké prožití letních dovolených, pokud možno prosvícených sluncem a plných odpočinku.

Luboš Tuzar, starosta města

Volby

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 28. – 29. 5. 2010 za město Smiřice

Celkové výsledky za 3 smiřické okrsky:

Zapsaní voliči	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
2414	1371	56,79	1369	1363	99,56

Kandidující strana	Platné hlasy	% platných hlasů
OBČANÉ.CZ	7	0,51
Věci veřejné	174	12,76
Konzervativní strana	1	0,07
Komunistická strana Čech a Moravy	174	12,76
Česká strana sociálně demokratická	258	18,92
Strana Práv Občanů ZEMANOVCÍ	80	5,86
STOP	1	0,07
TOP 09	267	19,58
EVROPSKÝ STŘED	2	0,14
KDU-ČSL	25	1,83
WWW.CIBULKA.NET	5	0,36
Strana zelených	22	1,61
Suverenita – blok Jany Bobošíkové	62	4,54
Česká pirátská strana	7	0,51
Dělnická strana sociální spravedlnosti	15	1,10
Strana svobodných občanů	4	0,29
Občanská demokratická strana	259	19,00

Zprávy z matriky

Řady našich nejmladších občánků se k naší radosti neustále rozrůstají. Dne 12. prosince 2009 se konalo v obřadní síni MěÚ Smiřice Vítání občánků, kterého se zúčastnily tyto děti: Adéla Burianová, Adam Cepl, Matyáš Pikola, Natálie Jarinová, Sabina Špačková, Nela Kittnarová, Václav Salon, Linda Plačková a Nikola Pabelová.

V letošním roce se konalo Vítání občánků dne 13. března 2010, kterého se zúčastnily děti: Adrian Mirga, Nikolas Mirga, Tomáš Rol, Eliška Barnetová, Sofie Hažvová, Markéta Burešová, Jakub Martínek, Filip Doležal, Anna Brunová, Jan Jirka, Čeněk Resl, Sára Schejbalová, Štěpán Masner a Nikolas Andrýs.

Sňatky

18.12. kaple Zjevení Páně
Michal Zástěra, Týniště nad Orlicí
Petra Podhrázská, Hradec Králové

19.12. obřadní síň MěÚ
David Stojan, Rychnov
Michaela Hnátová, Nový Bydžov

19.12. kaple Zjevení Páně
Michal Dubský, Jaroměř
Stanislava Pešková, Jaroměř

29.01. obřadní síň MěÚ
Yusuf Arslan, Turecko
Sabina Koubová, Újezd

12.02. kaple Zjevení Páně
Jiří Nálevka, Litíč
Radka Vejslavová, Hradec Králové

20.02. kaple Zjevení Páně
Karel Jelen, Smiřice
Adéla Pavlíková, Smiřice

05.03. kaple Zjevení Páně
Jiří Kober, Jaroměř
Jana Koňariková, Jaroměř

06.03. obřadní síň MěÚ
Miroslav Macháň, Černožice
Kateřina Michajlíková, Černožice

Všem novomanželům blahopřejeme.

27.03. kaple Zjevení Páně
Martin Kmínek, Hradec Králové
Sandra Hamouzová, Smiřice

17.04. kaple Zjevení Páně
Karel Hoffmann, Hustířany
Martina Slováková, Račice nad Trotinou

24.04. obřadní síň MěÚ
Lukáš Cabicar, Smiřice
Lucie Urbanová, Smiřice

24.04. kaple Zjevení Páně
Filip Cingroš, Doubravice
Linda Kilingrová, Doubravice

24.04. kaple Zjevení Páně
Václav Skalický, Dvůr Králové nad Labem
Kamila Kottvaldová, Dvůr Králové n. L.

15.05. kaple Zjevení Páně
Miroslav Páaleník, Hradec Králové
Pavla Šolínová, Třebechovice pod Orebem

22.05. kaple Zjevení Páně
Evžen Válek, Černožice
Lada Nováková, Hradec Králové

Z našich řad odešli

v prosinci
Miloslava Šípová, Miloslav Holeček, Přemysl Rousek, Vladimír Vokřál

v únoru
Věra Machová, Stanislav Baborák, Karel Hažva

v březnu
Josef Křeček, Vladislav Bydžovský, Libuše Brentnerová – učitelka v. v.

Děkujeme pozůstalým za souhlas s uveřejněním do společenské rubriky.

Etela Koldrtová

Upozornění

Vážení čtenáři,

od loňského roku vychází vedle Zpravodaje nové periodikum – Smiřický infoservis. Díky tomu, že je (prozatím) vydáván jednou za dva měsíce, se nám takto daří mnohem pružněji předávat občanům informace z úřadu, města, z jednání rady a zastupitelstva a dále zprávy o připravovaných kulturních a společenských akcích.

Z tohoto důvodu je tento Zpravodaj vydáván pouze jednou za půl roku, tedy nikoliv proto, že na město a jeho rozpočet dolehla ekonomická krize, jak je zmíněno dále v tomto čísle (článek Střípky). Část finančních prostředků, které byly na Zpravodaj vyčleněny, jde totiž na tisk Infoservisu, který, jak jste určitě postřehli, je navíc k dispozici **zdarma**, jeho náklad činí cca 700 výtisků.

Infoservis si můžete vyzvednout na podatelně MěÚ Smiřice, v prodejně potravin u Brožů, v obou místních trafikách a v Rodově v prodejně potravin, dále je možné si jej stáhnout z webu města www.smirice.cz – odkaz Město Smiřice – Smiřický infoservis.

Z kladných ohlasů, které se nám donesly, jsme potěšeni, že si Infoservis k Vám již našel svou cestu.

L. Reichová, správní odbor MěÚ Smiřice

Zprávy Obecního úřadu Holohlavy

Všichni se ptají, kdy bude věž kostela sv. Jana Křtitele opravena

Na otázku, kdy bude dokončena oprava věže kostela, nám na kompetentních místech nikdo nedokáže odpovědět. V loňském roce jsme Vás informovali, že práce budou ve dvou etapách

rozloženy do dvou let. V roce 2009 se z dotací a finančního příspěvku obce Holohlavy zhotovila kompletní rekonstrukce trámů a bednění.

V letošním roce měla být osazena nová oplechovaná věž nad lucernou včetně nového kříže. Proto bylo na začátku letošního roku opět zažádáno o dotace na dokončení oprav. Z důvodů rozpracovanosti by logicky mělo mít dokončení celé akce „prioritu“. K dnešnímu dni nám dotace z ministerstva kultury a kraje – odboru památkové péče – nebyly zamítnuty ani schváleny. Zřejmě nikdo nechce rozhodnout a čeká se na sestavení nové vlády. Nezbyvá nic jiného, než čekat „až udeří“ a doufat, že rozhodnutí nepadne až v září nebo v říjnu. Realizace by tak proběhla v sychravém a deštivém podzimním, pro opravu ne příliš vhodném období.

Čarodějnice U Kříže

Potřetí za uplynulých dvacet let nám zatím neznámý dobrodruh udělal hrdinský čin a podpálil 30. dubna již ve 13:30 hodin připravenou vatru, která vzhledem ke krásnému počasí byla ihned

v plamenech. „Hrdina“ tímto činem zkazil dětem radost z, v naší obci již tradičního, pálení čarodějnic, spojeného s lampiónovým průvodem, ale také připravil obec Holohlavy i o nemalé finanční prostředky. Příprava hranice pro tuto akci byla totiž, tak jako každý rok, poměrně finančně náročná. Pro informaci předkládám výčet činností na přípravu celé akce:

- 2 x nahrnutí roští na hromadu
- vybrání nepatřičného komunálního odpadu („bordel“, který odvezli občané na čarodějnice – pneumatiky, sedačky z polyuretanu, lepenky a jiný neuvěřitelný domovní odpad) – uložení toho všeho do kontejneru, odvoz a uložení odpadu firmou RUND
- na závěr nakládka, odvoz popela a neshořelých pařezů na skládku a zaplacení uložení odpadu

To všechno přišlo obecní kasu na 15.000 Kč. Stojí to za to? Proinvestujme tyto peníze jinak a lépe! Jedním z bodů jednání na červnovém zasedání zastupitelstva bude návrh organizovat „Pálení čarodějnic“ a likvidaci roští z prořezů stromů jiným způsobem:

- Obec Holohlavy vlastní 2 ha lesa u Chloumku, dřeva na zhotovení hranice např. u koupaliště, kde se dá pořádek lépe uhlídat, je tedy dostatek.
- Lampiónový průvod by mohl jít obcí od školy ke hřišti, je to rozumnější a bezpečnější.
- Větve z prořezu mohou občané štěpkovat nebo odvézt bezplatně na Zderaz do Agra CZ, kde jim zaměstnanci ještě poděkují. Komunální odpad si mohou dávat do své popelnice.
- Tradiční drakiáda, kterou jsme rovněž pořádali U Kříže, by se uskutečnila na jiném místě v intravilánu Holohlav.
- Pozemek U Kříže by se zoral, aby si ho opět nějací občané, kteří chtějí zlikvidovat staré králíkárny a obýváky, nespletli s úložištěm odpadu.

Chodníky

V letošním roce zastupitelstvo obce schválilo na žádost občanů v ul. Smiřická úpravu – snížení vjezdů k rodinným domům. Úpravy byly provedeny pouze na jedné straně ulice. Druhé straně ulice, ke které se svažuje komunikace, by snížením vjezdů hrozilo nebezpečí zaplavení dvorů v období dešťů. Rekonstruovány budou i chodníky v prostoru zahrady mateřské školy, ke kterým přibude i dráha pro koloběžky a tříkolky. I tímto způsobem bude moci bývalá ovocná zahrada plnit funkci moderního dětského hřiště.

Největší akcí letošního roku bude určitě rekonstrukce chodníků na místním hřbitově, pro kterou zastupitelé vybrali a schválili zámkovou dlažbu typu „LEGENDA“ s odstínem „sahara“, podobným barvě materiálu použitého na hřbitovní zdi. Pro zkrášlení prostoru hřbitova plánujeme výměnu přerostlých tují a instalaci zahradních laviček. Věříme, že se změny, spojené s rekonstrukcí hřbitova, budou našim občanům líbit.

Silnice I/33

Projekt nazvaný „Bezpečnostní úpravy na průjezdním úseku I/33 obcí Holohlavy“ je téměř připraven k realizaci. Vše záleží na ministerstvu dopravy, kde jsme v lednu letošního roku po předložení projektu zažádali o přidělení dotací. Po osobní konzultaci s panem ministrem nám byly přislíbeny peníze na zainvestování celé akce. Nákup měřičů rychlosti a jejich odbornou instalaci zaplatíme z rozpočtu obce.

V současné době posuzuje odbor dopravy Krajského úřadu – kompetentní vydávat stavební povolení na silnice I. třídy – námi předloženou projektovou dokumentaci. Po vydání stavebního povolení provede Ředitelství silnic a dálnic HK výběrové řízení na dodavatele stavby a celá akce se poté uskuteční v jejich režii.

Územní plán obce

V současné době se pracuje na „Návruhu ÚP“ pro projednávání. Ke konci minulého roku zastupitelstvo obce podpořilo nesouhlasnou připomínku našich občanů k sestavování „Návruhu“ s řešením přeložky silnice III/3089 v jižně zastavěné části obce Holohlavy, která byla navržena ve starém, dosud platném Územním plánu Holohlav. Po konzultaci na Krajském úřadě bylo konstatováno, že řešení této přeložky, obsažené v ÚP VÚC Hradecko-pardubické sídelní regionální aglomerace, není obsaženo v závazné části tohoto dokumentu. Proto bylo zastupitelstvem rozhodnuto podpořit takové řešení, které by vedlo k vyřešení této dopravní závady města Smiřice mimo katastrální území obce Holohlavy. Bývalá plánovaná trasa přeložky bude navržena jako zeleň. Využití území k výstavbě RD není možné z důvodů trasy vysokotlakého plynovodního řadu, které má ochranné pásmo 40 m. Vytvoření nového územního plánu nám časově zabere celý rok, protože krajský úřad nám nařídil posouzení nového územního plánu na životní prostředí (SEA). Za tuto studii obec zaplatí částku 280 tisíc Kč. Celkové náklady na pořízení územního plánu budou dle příslibu hrazeny formou dotací z integrovaného operačního programu EU ex post.

Obecní znak a prapor

Dne 1. března 2010 rozhodli zastupitelé na 37. zasedání zastupitelstva obce Holohlavy o vytvoření dosud chybějícího obecního znaku a praporu. Zhotovitelem návrhu obecního znaku a praporu byl na 38. zasedání zastupitelstva obce dne 12. dubna 2010 ze čtyř nabídek vybrán Ing. Arnošt Drozd, který se podílí na práci ve vedení čtyř nejvýznamnějších heraldicko-genealogických společností v naší republice.

Tvorba obecních symbolů vychází z historie, charakteristiky, významných událostí a geografie obce. Díky bohaté historii a skvěle ztvárněné kronice Holohlav na internetových stránkách pana Přemka Andryše je podle slov Ing. Drozda z čeho čerpat. Návrhy obecních symbolů, které nám budou zaslány v rozmezí dvou až tří měsíců, vystavíme na Úřední desce a oficiálních internetových stránkách obce. Tím chceme zapojit naše občany do diskuse o výběru vítězného návrhu. Vítězný návrh, který vyberou zastupitelé s přihlédnutím k připomínkám občanů na podzim letošního roku, zpracuje Ing. Drozd do konečné podoby tak, aby mohl být zaslán do Poslanecké sněmovny ke schválení. Pevně věříme, že na jaře příštího roku zástupci obce slavnostně převezmou z rukou předsedy Poslanecké sněmovny dekret o právu na užívání obecního znaku a praporu – symbolů, ke kterým by se mohly přítomné i budoucí generace holohlavských občanů obracet s hrdostí a zdravým patriotismem.

Opět končí jedno volební období

Za několik týdnů skončí zastupitelům obcí jejich volební období. Holohlavští zastupitelé, zvolení v roce 2006, společně vykonali velký kus práce. Čas rychle plyne a pro další a další starosti a úkoly se zapomíná, co že se to vlastně udělalo. Chtěl bych pro zajímavost připomenout některé akce.

Stěžejními úkoly volebního období 2006–2010 byly:

- Rekonstrukce budovy čp. 36 a její přestavba na Kulturní a stravovací středisko obce Holohlavy, ve kterém se v současné době ve všední dny stravuje okolo 250 vesměs spokojených strávníků, a které je hojně využíváno pro pořádání společenských akcí, oslav, setkání, třídních srazů apod. Například v r. 2009 proběhlo v kulturním středisku 21 výše uvedených akcí.
- Výstavba dopravní a technické infrastruktury nové ulice Lipová, kde k dnešnímu dni jsou už obydleny 3 rodinné domky.

- V průběhu volebního období byly rekonstruovány rozvody místního rozhlasu a veřejného osvětlení v ulicích Zadní, Dlouhá a Na Státní včetně rozvodů elektřiny, chodník v ul. Na Lávkách, lávka k Černožicím, byl opraven silniční nehodou poškozený památník Boží Muka a zajištěna oprava plechování věže kostela, poškozené orkánem Kyril v lednu 2007, při které se zjistil špatný stav věže (zkorodované plechování a prohnílé bednění, krovy napadené broukem tesaříkem), nástřikovou metodou byly opraveny vozovky.
- V oblasti kultury Obecní úřad Holohlavy pořádal nebo se podílel na pořádání Dětského dne, Pálení čarodějnic, Mikulášské nadílky, Drakiády, Malování křídami a v posledních dvou letech i plesů. V roce 2008 byl jedním z hlavních organizátorů velké společenské a kulturní akce „Sjezd žáků holohlavské školy při příležitosti 75. výročí jejího otevření“. Další zajímavou a snad ne v budoucnu ojedinělou akcí bylo spolupořádání koncertu sboru GOSPEL Limited v prostorách kostela sv. Jana Křtitele v Holohlavech.
- V oblasti informovanosti občanů a elektronické prezentace obce byly zrekonstruovány oficiální obecní internetové stránky, jejichž návštěvnost se od roku 2006 do konce roku 2009 zvýšila o 400 %.

Novému zastupitelstvu tak zbydou 2 rozpracované úkoly:

- dokončit nový územní plán obce;
- dokončit práce na projektové dokumentaci nového multifunkčního sportoviště a realizaci jeho výstavby, kdy se bude čekat na vyhlášení dotačního titulu z integrovaného operačního programu NUTS II – Severovýchod z důvodů zažádání o dotaci na výstavbu.

Miloš Malinský, starosta obce Holohlavy

Hasiči z Holohlav soutěžili

V sobotu 22. května 2010 se družstvo mužů a dorostenci/dorostenky – jednotlivci vydali na okresní kolo do Hradce Králové. Začalo se soutěžit kategorií mužů v disciplíně běh na 100 metrů s překážkami. Součet šesti platných časů byl 168,73 s a to stačilo na 7. místo. Dále následovala štafeta 4x 100m, ve které naše družstvo zaběhlo pouze 1 pokus a s časem 80,52 s získalo 4. místo. Poslední disciplínou byl požární útok, který jsme dokončili v čase 39,66 s a tím si vybojovali 2. místo. V celkovém hodnocení jsme získali 4. místo.

Do soutěže dorostenců a dorostenek jsme přihlásili naše 3 dorostenky a 2 dorostence. Všichni soutěžili jako jednotlivci v disciplínách: dvojboj, běh na 100 metrů s překážkami a teoretická část - test. Tereza Kolenová se umístila na 12. místě, Veronika Linhartová na 10. místě a Andrea Tázlerová na 7. místě. Dorostenec Radek Richtera se umístil celkově na 4. místě a Lukáš Richtera se umístil na 2. místě. Těmito výsledky jsme si

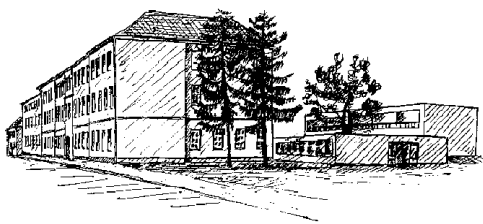

vybojovali postup do krajského kola, které se koná 12. června.

Tímto děkujeme všem účastníkům za reprezentaci našeho sboru a přejeme mnoho dalších úspěchů!

Radislav Richtera, starosta SDH

Ze života základní školy

Projekt Advent

Každoročně je pro žáky 1. stupně připraven projekt Advent. V jeho průběhu se děti seznamují s adventními zvyky, zdobí své třídy i školu, strojí vánoční stromečky, vyrábějí přáníčka i dárky pro své blízké, ale nezapomenou ani na sebe a včas

Ježíškovi oznámí dopisem či obrázkem, co by si přály. Mnohé třídy připraví vystoupení pro mladší spolužáky či dokonce pozvou na své vystoupení rodiče. Vše vyvrcholí poslední předvánoční týden – třídy se vzájemně navštěvují a předvádějí svůj připravený program. Poslední den si děti ve svých třídách nadělí dárečky pod stromečkem, ochutnají cukroví, hrají si a pak se s radostným očekáváním rozběhnou domů na zasloužené vánoční prázdniny.

Mikuláš ve škole

Ačkoliv Mikuláš obchází děti v předvečer svého svátku, do naší školy zavítal již 4. prosince. Spolu se svou andělskou družinou a hordou hrůzu nahánějících čertů navštívil první stupeň. Hlavně u prvňáčků a druháků vyvolal jeho příchod radost, údiv i strach z čertů. A ti letos pořádně rámusili! Naštěstí hodné paní učitelky a páni učitelé vždy včas zasáhli a zachránili i ty největší zlobily před vstrčením do pytle. Děti dostaly drobné sladkosti, i když některým škodolibí čerti přidali i kousek uhlí. Doufejme, že zlobilové si vzpomenu na slib stvrzený rukoudáním nejstrašnějšímu z čertů a budou hodní ve škole i doma, jinak budou mít za rok čertům co vysvětlovat. A jak všichni víme – s čerty nejsou žerty!

Kouzelnické vystoupení

Po čertovském dovádění ve škole byli všichni žáci odměněni vystoupením kouzelnické rodiny Kellnerů ve Dvoraně. Pro některé děti, zvyklé na televizní a počítačové triky, bylo toto vystoupení prvním setkáním s živým iluzionistou. Scéna hýřila barvami, čísla na sebe plynule navazovala a došlo i na humorné scénky. Nejvíce se dětem líbilo vyčarování živé holubičky a její následné zmizení. Originální byl také tanec rozpustilého panáčka z ubrousku. Je dobře, že děti mohly zhlédnout toto vystoupení a uvědomit si, že i v době počítačových triků dokáže lidská šikovnost ostatní pobavit i ohromit.

Od Osvobozeného divadla k Semaforu

Dne 11. 12. se žáci 9. tříd zúčastnili hudebního pásma, které mapovalo činnost Osvobozeného divadla i divadla Semafor. Průvodní slovo a písňové bloky seznámily žáky s tvorbou J. Voskovce, J. Wericha, J. Suchého i J. Šlitra, která nikdy nezevšední.

Školní kolo Olympiády v českém jazyce

V prosinci proběhlo školní kolo Olympiády v českém jazyce, kterého se zúčastnili žáci 8. a 9. tříd. Ze 49 soutěžících byl nejúspěšnějším žákem z devátých ročníků Petr Strítěský a z osmých ročníků Lucie Endeová.

LVZ

Lyžařský výcvik se konal od 2. 1. do 9. 1. 2010 na chatě Astoria v Janských Lázních. Zúčastnilo se ho 28 žáků druhého stupně. Velmi dobré sněhové podmínky umožnily zdokonalit se jak v jízdě na lyžích, tak na snowboardu. Žáci si na závěr svoje schopnosti prověřili v slalomovém závodě.

Pythagoriáda – školní kolo

Školní kolo tradiční matematické soutěže se uskutečnilo v měsíci lednu a únoru. Do soutěže se zapojilo 92 žáků z 6.–8. ročníku. Letos byl rekordní počet 15 úspěšných řešitelů, kteří postupují do okresního kola. Nejlepšími ze všech se stali Václav Zmítka z 6. B a Michaela Košková z 8. A.

Zápis dětí do 1. ročníku

Budoucí prvňáčci prožili svoje první odpoledne ve škole tentokrát ještě v doprovodu svých rodičů. Hned v úvodu jim zatančily „barevné pastelky“ v krátkém programu dětí z 1. ročníku. Při svém putování hravou formou plnili úkoly z výtvarné, pracovní výchovy a předvedli svoje řečové a počtářské dovednosti. Za odměnu dostali drobné dárky. Zapsáno bylo 47 dětí, k nim se připojí ještě děti, které měly v loňském roce odklad školní docházky. Všem přejeme, aby se jim v naší škole líbilo a nové vědomosti získávaly s chutí a radostí. Touto cestou děkujeme MŠ ve Smiřicích a Holohlavech za dobrou spolupráci a přípravu předškoláků, dále našim tradičním sponzorům paní Hudákové a panu Brožovi.

Matboj

Dne 11. 2. zorganizovali studenti gymnázia J. K. Tyla v Hradci Králové 2. ročník matematické soutěže tříčlenných družstev Matboj. V konkurenci 20 týmů se na velmi pěkném 4. místě umístili žáci 9. B Karolína Straková, Jiří Mráz a Jan Škarytka.

The Action Besip

Ve středu 17. 2. měli žáci 9. tříd nabitě dopoledne. Nejprve si na interaktivních exponátech výstavy Hry a klamy vyzkoušeli svou šikovnost, hravost a představivost. Potom se přesunuli do Aldisu, kde je čekal úžasný zážitek díky účasti na multimediálním projektu The Action Besip. Toto představení je určeno pro začínající řidiče. Nehovoří se v něm o pomačkaných blatnících – mluví se o smrti nebo o trvalé invaliditě jako následku dopravní nehody zaviněné v mnoha případech vlivem požitého alkoholu. Vyslechli jsme si pravdivé příběhy člena policie, hasiče, záchranáře nebo matky, které se při autonehodě zabil syn. Asi nejemotivnější bylo vyprávění dívky upoutané na invalidní vozík kvůli vášni k rychlé jízdě na motorce. Silné lidské příběhy byly doplněny tancem, hudbou a videoklipy. Snad toto představení pomůže k tomu, aby se naši žáci chovali na silnici zodpovědně a nepřeceňovali své schopnosti.

Radovanovy radovánky

Radovanovy radovánky – to byl název divadelního představení, které 19. 2. dětem z MŠ a 1.–3. roč. ZŠ sehráli herci brněnského divadélka Pod věží. Hlavního hrdinu – chlapce, který se ze všeho radoval – děti dobře znají z Večerníčku. S Radovanem, jeho kamarádkou Kateřinkou a psem Kvikem malí diváci prožívají nejrůznější dobrodružství, často způsobená zlomyslným Hugem, který jim chystá nepříjemná překvapení. Ale kamarádství, chytrá hlava a dobrá nálada si nakonec se vším poradí. A to bylo i hlavním motem zdařilého představení. Děti odcházely spokojené a cestou si broukaly melodie z vystoupení.

Princ a chudáš

Dne 23. 2. navštívili žáci 6. tříd Klicperovo divadlo v Hradci Králové. Většina dětí zde byla poprvé v životě, protože doposud znala jen loutkové divadlo Drak. O to větším zážitkem pro ně bylo představení hrané herci. Z krásné pohádky o dvou chlapcích, kteří si na pár chvil vyměnili životní role, zpracované v moderním dnešním pojetí, byli žáci nadšeni.

Škola v přírodě 4. tříd

Žáci 4. tříd prožili krásnou školu v přírodě na chatě Bedřichovka v Orlickém Záhoří ve dnech 28. 2. až 5. 3. Kromě výuky v netradičním prostředí se zdokonalili i ve svých lyžařských dovednostech, závodili na bobech a soutěžili o nejlepší masku na sjezdovce.

Recitační soutěž

První jarní měsíc je pro žáky 1. stupně již několik let spojený s recitační soutěží. Nejinak tomu bylo i letos. Dne 10. 3. se soutěžící sešli v rekordním počtu, aby porotě i ostatním předvedli své recitátorské schopnosti a vybojovali si postup do okresního kola. A porota měla skutečně těžkou práci. Po dlouhé debatě nakonec paní učitelky vyhlásily tyto výsledky:

1. kategorie (1. třídy) – Šimon Rajtar, Tomáš Spurný a Žaneta Rousková
2. kategorie (2. třídy) – Eliška Podmanická, Alžběta Medková a Tereza Malinovská
3. kategorie (4. třídy) – Jiří Sedláček, Andrea Šlesingrová a Kateřina Charvátová
4. kategorie (5. třídy) – Kateřina Křížová, Amálie Benová a Olesya Pipashová

Ocenění žáci získali diplomy a sladkou odměnu.

Návštěva Poslanecké sněmovny

Dne 16. 3. se žáci 9. ročníků zúčastnili návštěvy v Poslanecké sněmovně v Praze. První kroky vedly do Informačního centra PS v paláci Smiřických. Tady zhlédli krátký instruktážní film o historii sněmovny a českého parlamentarismu. Poté se jich ujal kvalifikovaný průvodce a provázel je budovou PS. Naši žáci měli možnost hovořit i s některými poslanci. Vrcholem pražské návštěvy pro ně bylo odpolední jednání českých poslanců. Nutno říci, že děti (budoucí voliči) nehodnotily pracovní nasazení a pracovní morálku našich zastupitelů příliš kladně.

Matematický klokan

Dne 18. 3. se uskutečnila mezinárodní matematická soutěž Matematický klokan. Soutěžilo celkem 203 žáků a to ve čtyřech kategoriích s těmito výsledky:

- kategorie Cvrček (2.–3. třída): M. Skalová, V. Havelka, M. Kočka
- kategorie Klokánek (4.–5. třída): A. Makovská, D. Kyslík, M. Havrda
- kategorie Benjamín (6.–7. třída): J. Morávek, J. Drábík, M. Špaček, M. Andrllová
- kategorie Kadet (8.–9. třída): M. Košková, K. Korenčíková, T. Olovský

Slavíci se slétli do Smiřic

Ve středu 24. 3. proběhla ve škole tradiční soutěž ve zpěvu. Soutěžilo 32 zpěváků z celé školy ve čtyřech kategoriích. V první kategorii žáků 1.–2. tříd překvapili svými výkony dva Ondřejové – Ruml 1. B (3. místo) a Jermann 1. A (2. místo). První místo obsadila pěkným zpěvem Veronika Simonová z 2. B. Ve druhé kategorii 4.–5. tříd zvítězil Karel Čtvrtečka z 5. B, druhé místo patří Veronice Ryšavé z 5. B a třetí příčku obsadila Iva Holohlavská z 5. A. Ve třetí kategorii 6.–7. tříd vyzpívala první místo drobná dívka s velkým hlasem Kristýna Tázlerová z 6. A, druhé a třetí místo obsadily žákyně 6. B Lenka Reuterová a Michaela Vondráková. Ve čtvrté kategorii se naposledy objevily tradiční účastnice této soutěže Dominika Košťálová (1. místo), Eva Vítová (2. místo) a Simona Vaníčková (3. místo).

Milým zpestřením bylo vystoupení žáků čtvrtých tříd s „rapovou“ skladbou Starý dub, klavírní doprovod Petra Stříteského, který doprovázel vítězku této kategorie i závěrečnou dvouhlasou úpravu písně Holubí dům v podání Dominiky a Simony.

Návštěva Památníku Terezín

Ve čtvrtek 25. 3. navštívili žáci 8. a 9. ročníků Památník Terezín. Zasvěcená průvodkyně vypravovala o krutých poměrech, které v Terezíně za války panovaly, o těžké práci vězňů, o hladu, o špatných hygienických podmínkách. Naše dnešní děti ani nemohly uvěřit tomu, že někteří lidé zde mohli i přežít. Jejich dojmy a dojetí umocnili i další návštěvníci terezínského Památníku – studenti z cizích zemí se svými učiteli. Naši žáci rozpoznali italštinu, holandštinu, angličtinu, samozřejmě němčinu a další jazyky. Viděli tak, že návštěva českého pracovního tábora z II. světové války je stejnou historickou výzvou nejen pro Čechy, ale i pro mladé lidi z celé Evropy.

Matematická olympiáda

Ve středu 7. 4. se uskutečnilo okresní kolo matematické olympiády. Naše škola vyslala pouze jednoho úspěšného řešitele školního kola. M. Andrlová (6. A) obsadila ve své premiéře v konkurenci 40 účastníků pěkné 13. místo.

Don Quijot de la Ancha ve Smiřicích

9. 4. žáci naší školy zažili neobvyklé setkání. Přišli do Městské dvorany v očekávání „divadelního představení pro školy“ s názvem Don Quijot de la Ancha. V titulu, jak se ukázalo, nebyla chyba, neboť vůbec nešlo o tradiční divadelní představení. Divadlo Klauniky z Brna předvedlo volné zpracování verze o španělském hrdinovi, ve které se humornou formou uplatnily v praxi i pedagogické teorie J. A. Komenského. V hlavních rolích se představil světový chůdoherec Lenoire Montain jako Don Quijot a dále Monika Mušková-Rajská v roli věrného služebníka Sancho Panzy. Před diváky ovšem předstoupili jako 2,38 m vysoký profesor španělského jazyka a literatury a stokilogramová „Anča“, pracující jako vychovatelka na kominickém internátě v Brně Šlapanicích. Děj se tak prolínal mezi příběhy Dona Quijota a osudy profesora a vychovatelky, přičemž vznikaly neopakovatelné humorné situace. Herci do děje zapojili rovněž žáky–diváky, které přejmenovali tak, že výstižnými přezdívkami charakterizovali jejich role. Závěrečný potlesk hercům i nehercům dával najevo, že žákům se představení skutečně líbilo.

Hudební putování s muzikou Réva

15. 4. se v Městském kulturním středisku uskutečnil koncert pro žáky 1.–6. ročníku. Cílem koncertu bylo představit cimbálovou muziku a přiblížit ji všem posluchačům. Zábavnou formou, zapojením žáků do děje a střídáním různých žánrů pobavila celý sál. To vše v klasickém podání houslí, klarinetu, cimbálu a kontrbasu. Nechybělo ani podrobnější představení dominantního nástroje kapely – cimbálu. K úspěchu koncertu přispělo i to, že byl celý koncipován jako hudební kvíz, do kterého byli žáci vtaženi průvodním slovem i soutěžemi o drobné ceny.

Pythagoriáda

Dne 21. 4. se konalo okresní kolo Pythagoriády. Václav Zmítka (6. B) se stal úspěšným řešitelem a v konkurenci 65 žáků obsadil krásné 14. místo. V kategorii 8. tříd si nejlépe vedl Jan Šimek (8. A), který skončil na 12. místě.

Den Země

Dne 22. 4. žáci čtvrtých tříd absolvovali projekt „Den Země“, který připravili členové kroužku Anax s panem zástupcem Hlaváčkem. Nejdříve plnili na Oboře sportovní úkoly a odpoledne poznávali živočichy a rostliny na školní zahradě.

Pobytový výukový program žáků 8. ročníku v Horním Maršově

Poslední dubnový týden žáci 8. ročníku příjemně strávili v zařízení SEVER – středisko ekologické výchovy a etiky Rýchory v Horním Maršově. Celým programem je provázeli Milada a Mirek, kteří si pro ně připravili zajímavý program a naučili spoustu nových věcí. Hráli mnoho her zaměřených na důvěru, stmelování kolektivu a týmovou spolupráci. Nejvíce se jim líbilo brodění řekou Úpou, kde měřili pH vody. Některým z nich se podlomily nohy a nedobrovolně si zaplavali. Nezapomenutelným zážitkem bylo dojení koz a ruční výroba lněného provázku.

Soustředění v Křinicích

Ve dnech 10.–14. května se žáci 6. A zúčastnili soustředění environmentální výuky ve středisku Škola v přírodě v Křinicích u Broumova. Přestože počasí nepřálo, využili všech nedeštivých chvil k výletům do okolí a ke sportovním hrám. Navštívili klášter v Broumově s expozicí mumií a Muzeum stavebnice Merkur v Polici nad Metují. Občanské sdružení Ruka pro děti uspořádalo kurz tkaní a drátkování. Své výrobky si děti vzaly s sebou domů. I přes nepřízeň počasí se pobyt všem velmi líbil.

Zájezd na jižní Moravu a do Vídně

Před čtyřmi lety jsme pro zájemce z druhého stupně zorganizovali třídní poznávací zájezd na jižní Moravu a do Vídně. Měl velký úspěch, proto jsme obdobný program připravili pro novou generaci žáků i letos. V úterý si žáci prohlédli jeskyně Moravského krasu a nahlédli do propasti Macocha, ve Věstonicích navštívili naši nejstarší krásku – Venuši. Středa patřila Vídni a jejím památkám. Obdivovali nádherné zahrady Belvedéru a Schönbrunn, procházeli se po Hofburgu a představovali si zde císařskou rodinu. Třetí den svítilo sluníčko nejen při prohlídce Lednicko-valtického areálu,

ale i během celé zpáteční cesty domů. Všem se zájezd moc líbil, měli možnost poznat nejen kus naší krásné země, ale blíže poznat i sami sebe navzájem. Velké poděkování patří p. učitelkám L. Čermákové a E. Michákové, které celý zájezd velmi pečlivě připravily.

Triumfální cesta smiřických chlapců v Nestlé Basket Cupu 2010

Už jen poslední krůček v podobě absolutního vítězství v celostátní soutěži chybí mladým basketbalistům ze ZŠ Smiřice, aby dosáhli ohromujícího úspěchu. Na konci května se v Olomouci utkají celkem se sedmi dalšími celky o primát republikových mistrů NBC 2010 v basketbale 6.–7. tříd. Soutěž pořádaná firmou Nestlé Česko s.r.o. tak během tří soutěžních dnů (29. – 31. 5. 2010) pozná nejlepší družstvo, které prošlo spletitou cestou až k samotnému vrcholu.

Samotná pouť našich hochů na republikové finále byla velice náročná. Prvním krokem k překonání bylo okresní kolo pořádané na domácí palubovce Základní školy ve Smiřicích. Tady naši reprezentanti ukázali svůj um v plné síle a rozprášili soupeře potupnými rozdíly. S každým dalším turnajem již však začal opravdový boj o každé vítězství. Krajské finále v Nové Pace toho bylo náležitým důkazem. Po velice vyrovnané bitvě se ZŠ Jičín mohl nakonec ve smiřickém týmu vybuchnout naplno gejzír radosti z postupu. Posledním krůčkem do finále, který čekal na

chlapce, byla kvalifikace, do níž postoupili vítězové krajských kol v Ústeckém, Libereckém, Středočeském a samozřejmě Královéhradeckém kraji. Dlouhý výlet do Ústí nad Labem však stál za to. Kluci po zodpovědných výkonech ve všech utkáních obsadili 1. místo a mohli se tak po právu těšit z nečekaného, ale zcela zaslouženého postupu na republikové finále v Olomouci. Mužstvo ZŠ Smiřice reprezentovali: Lukáš Dočár, Jan Havlíček, Filip Ivan, Radek Kratochvíl, Dominik Michálek, Vojtěch Mráz, Richard Oláh, Roman Prokop, Emil Štěpán.

Teď již zbývá držet palce našim školákům, aby tak vynikající úspěch ozdobili pověstnou třešničkou na dortu a přivezli domů ty nejcennější medaile. Velkou zásluhu na rozkvětu mládežnického basketbalu ve Smiřicích a nárůstu zájmu mezi dětmi o toto sportovní odvětví má bezesporu pan Jiří Mráz, který tráví mnohé hodiny cestováním, ale i tréninkem budoucích basketbalových hvězd.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Chlapci ze ZŠ Smiřice republikovými mistry

v Nestlé Basket Cupu 2010

Ve dnech 29.–31. května 2010 v Olomouci proběhl závěrečný finálový turnaj základních škol Nestlé Basket Cup, do kterého postoupili kluci z 6.–7. tříd ZŠ Smiřice. V závěrečných zápasech celého poháru předvedli nesmírně bojovné výkony a po zásluze se stali mistry ČR. Navíc Emil Štěpán byl vyhlášen hvězdou finálového turnaje. Složení vítězného týmu: Lukáš Dočár, Jan Havlíček, Filip Ivan, Radek Kratochvíl, Dominik Michálek, Vojtěch Mráz, Richard Oláh, Emil Štěpán.

Jaro v Mateřské škole Smiřice

Po dlouhé letošní zimě se konečně příroda probudila ze spánku. Všude kolem je plno barev a vůní. Ptáte se, co asi dělají děti a paní učitelky v tomto jarním období? Hrají si, cvičí, zpívají, kreslí, při vycházkách naplno vychutnávají přírodu, přibývající slunečné dny, ale hlavně se radují! Velkým důvodem k radosti je nově upravená a zařízená zahrada. Když půjdete kolem naší školky, již zdálky vás upoutají průlezky se skluzavkami s barevnými stříškami, které září do dálky. Každá třída má svoji vlastní, přiměřenou svému věku, vybavenou i tabulí na kreslení. Pružinové houpačky v podobě zvířátek, kytiček lákají. Nová zahrada se nám moc líbí a chceme si ji užívat, proto každý den vábíme sluníčko básničkou:

Volám tě sluníčko: Haló, haló! Tepla je na světě málo, málo. Přijď a rozežeň mraky a my ti pomůžem taky.

Zatím nám ke hrám na nové zahradě počasí moc nepřeje. Letošní leden, bohatý na sníh, byl inspirací pro naše nejmenší Berušky. Vyhlásily soutěž pro rodiče a děti „O nejhezčího sněhuláka“. Zanedlouho se chodba naší školy začala podobat zimnímu království, kterému vládli sněhuláci různých tvarů a velikostí i se světelnými efekty. Odměnění byli všichni pěkným diplomem a sladkým lízátkem.

Radost nám zkazila žloutenka, která se nenápadně vplížila a přinesla s sebou nepříjemnou karanténu a různá hygienická opatření, ale i prospěšné očkování. Ale i omezení mají svůj konec a my jsme v březnu mohli konečně u nás přivítat Kašpárka s pohádkou „Jaro s veverkou Zrzečkou“. Pohádka se líbila a všichni jsme se začali připravovat na veselé velikonoční svátky. Čekala nás však řada úkolů, nejdříve bylo nutné vyzdobit školku. O to se postarali opět rodiče a děti. Výzdoba byla tentokrát na téma „Nejkrásnější kraslice a jarní dekorace“. Chodba se zaplnila nejrůznějšími ptáčky, kuřátky, věnečky z proutí, různě vyzdobenými miskami a květináčky. Všichni jsme se těšili z nápaditých výrobků.

Druhým důležitým úkolem bylo vynést zimu. Celá školka se vypravila k Labi. Nejstarší Žabky nesly figurínu Morany, kterou za přispění ostatních hodily do vody. Zima nás ještě chvíli trápila, nechtěla se lehko vzdát vlády. Víte, co znamená Pražná, Kýchavá, Smrtná, Květná neděle? Jejich významy a další lidové zvyky a tradice jsme shlédli ve Dvoraně ve vyprávění s písničkami „Hurá, jaro je tady“. Přípravy na jarní svátky byly v plném proudu. Ještě obarvit vejce, uplést pomlázky a hlavně se naučit koledu.

V dubnu nás čekal školní výlet, letos na hvězdárnu v Hradci Králové a Stříbrný rybník zvaný „Stříbrňák“. Na hvězdárně jsme obdivovali dalekohled, poznali jsme, že Slunce je vlastně bílá koule, postavili jsme si souhvězdí z kostek, viděli souhvězdí v „planetáriu“ a v pohádce s Rákosníčkem. U rybníka jsme potkali rybáře, který právě ulovil kapra, vydováděli se na houpačkách. Škoda, že jsme nepotkali vodníka Alfonse, který nás po celý rok ve školce provází. Spokojeni jsme se vrátili zpět. Výlet se vydařil. Také jsme byli pozváni do loutkového divadla ve Smiřicích a tam jsme pomohli zachránit káčátko Pepíka. Loutkářům za pozvání moc děkujeme.

Čeká nás návštěva u hasičů a dvě nejmilejší školkovské oslavy Den dětí a Rozloučení se školkou. Na Sluníčkové odpoledne se moc těšíme, soutěžíme v různých dovednostech, opékáme buřty a zažíváme první trému při vystoupeních pro rodiče. V červnu se Žabky, budoucí prvňáčci, slavnostně ve Dvoraně rozloučí se školkou a hurá na prázdniny.

Všem přejeme hodně sluníčka, krásné zážitky z cest a šťastné návraty.

Vaše Adélka Všetečná

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Vážení čtenáři, možná si také užíváte stále víc teplejší a když to vyjde, tak slunečné dny a těšíte se na dovolené nebo alespoň na příjemně strávené víkendy. Takové počasí láká k výletům, procházkám v přírodě, na kolo, na vodu, nebo na jiné aktivity, zkrátka jen vypadnout ze čtyř stěn a prožít možná jen malou, ale přece jen změnu oproti zaběhané rutině všedních dnů. V mateřské škole v Holohlavech se s aktivitami, které pořádáme, také rozjíždíme od ledna jako vlak a nyní jsme v nejvyšší rychlosti. Děti jsou jako žihadla a neposední hopíci a jejich schopnost soustředění se ve školce, být na sebevíc zajímavou činnost, je těžší a těžší, když počasí láká ven. Proto také soustředíme většinu školních projektů ven na zahradu a nebo do parku a zařazujeme exkurze, výlety mimo školní budovu.

Ráda bych provedla výčet a krátké zhodnocení tohoto půlroku.

Ve spolupráci s Centrem ekologické výchovy Sever v Hradci Králové se děti zúčastnily celkem tří programů, třikrát proběhla canisterapie (tento rok máme trochu prostoje), vynesli jsme Zimu, navštívili Městskou knihovnu ve Smiřicích, připravili jsme školní program soutěží a her ke Dni Země a další projekty Barevné dny, uspořádali Čarodějnické závody (alespoň si děti užily veselé dopoledne v maskách, když už nějaký hrdina potřeboval zvýšit vlastní sebevědomí tím, že zapálil připravenou hranici U křížku), zajeli si na výlet do Starých Hradů a na exkurzi do autoservisu TROTINA Auto s.r.o. Navštívili jsme všechny akce pořádané Městským kulturním střediskem ve Smiřicích a stejně jako loni vyzkoušeli „Miskohraní“, což je prožitkový program s hrou na tibetské misky a zvonečky. Předškoláci zašli do první třídy do Základní školy ve Smiřicích, aby navštívili své kamarády, kteří z naší mateřinky odešli do školy loni a taky aby viděli, do čeho v září půjdou. Ještě máme v plánu dva výlety vlakem, každá třída zvlášť – do výtopny v Jaroměři podívat se na staré mašinky a do přírodovědného centra v Základní škole Bezručova podívat se na drobná zvířátka. Jako každý rok bychom rádi absolvovali prohlídku v hasičské zbrojnici v Holohlavech a návštěvu zámecké kaple ve Smiřicích.

Děti z tanečního kroužku a z kroužku mažoretek nacvičují pilně celý rok vystoupení na Dětský den v Holohlavech a samozřejmě spolu s ostatními dětmi ukáží rodičům na zahradní slavnosti se slavnostním šerpováním předškoláků alespoň část toho, co všechno se za tento půlrok naučily. Tento školní rok se rozloučíme nakonec celkem s 22 dětmi.

Místo školáků nastoupí od září nově zapsané děti. Letos poprvé se stalo, že nebyli uspokojeni všichni žadatelé o místo v mateřské škole na příští školní rok. Tato situace ale nastala ve většině mateřských škol v naší republice.

Celkový počet dětí na příští školní rok tedy opět činí 56 a to znamená, že zůstane zachován i počet zaměstnanců mateřské školy.

Do června tohoto roku by měla být dokončena rekonstrukce části chodníku na školní zahradě, dětem tím vznikne další okruh na jejich jízdy na šlapacích traktorech a koloběžkách. Trochu komplikací do organizace dne nám přinesly opravy nátěrů venkovních oken v obou patrech a do oken se ještě namontují žaluzie. Ty zpríjemní pobyt ve třídách a ložnici v letních měsících.

A co dodat na závěr? Těšíme se všichni na léto, jak děti, tak dospěláci a budeme si přát (to přání směřujeme i k vám), abychom si užili dovolené, prázdniny a volno a po celoroční práci si alespoň trochu odpočinuli. Abychom se pro samé starosti a samé povinnosti nezapomněli radovat a trochu vypnout hlavu. Abychom nepřežívali, ale žili.

Krásné léto přeje

Renáta Smotlachová, ředitelka MŠ Holohlavy

Knihovna

KAŽDÝ BUDOUCÍ PRVNÁČEK OBTISKNE SVOU RUKU NA MRÁČEK aneb IDENTIFIKACE BUDOUCÍCH ČTENÁŘŮ

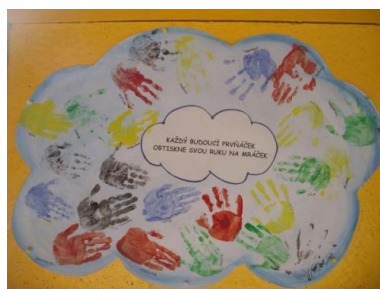
I v letošním roce se mohli čtenáři dětského oddělení zúčastnit různých literárních, výtvarných a zeměpisných soutěží.

Akci, kterou bych ráda zmínila, jsme nazvali **TEBE MÁM NEJRADĚJI** aneb **MOJE NEJMILEJŠÍ KNÍŽKA**. Děti měly možnost přinést do knihovny svoji nejoblíbenější knihu a každé březnové pondělí jsme si z té jejich „nejmilejší“ četli a povídali si o ní.

Pohádkové a hádankové dopoledne jsme připravili pro předškoláky z Mateřských škol Smiřice a Holohlavy. Přichystali jsme si pro ně „modrý mráček“ s logem **KAŽDÝ BUDOUCÍ PRVNÁČEK OBTISKNE SVOU RUKU NA MRÁČEK**. Pomocí prstových barev jsme provedli jejich identifikaci a jako odměnu dostali nejen drobné sladkosti, ale nabídli jsme jim i možnost stát se zdarma čtenářem naší knihovny. V září pak bude na děti čekat **DRUHÝ MRAK, NA KTERÝ OBTISKNE RUKU UŽ OPRAVDOVÝ PRVNÁK**.

Těšíme se nejen na nové čtenáře, ale na všechny návštěvníky knihovny a přejeme všem krásné a pohodové prázdniny.

Ilona Hušáková, vedoucí knihovny

Dům dětí a mládeže Smiřice

Palackého 205, tel. 495 422 816

Školní rok 2009/2010 se chýlí ke konci, a tak jsme si dovolili přispět článkem do smiřického Zpravodaje, kde Vám z kapacitních důvodů představíme jen zlomek úspěšných akcí, které náš DDM letos pro děti i dospělé zorganizoval. Více informací o naší činnosti naleznete na www.ddm.smirice.cz.

VELIKONOČNÍ PRÁZDNINY (30. března – 4. dubna 2010):

Letošní velikonoční prázdniny jsme opět nabídli dětem i dospělým pestrnou nabídku akcí. Akce byly zdařilé, podle fotek na našem webu posuďte sami!

Výprava za velikonočním zajíčkem byla určena nejmenším dětem a jejich rodičům. Akci organizovala Šárka Pořízová, vedoucí kroužku *Kuřátka*. Příjemné slunečné počasí podtrhlo pozitivní atmosféru celé akce.

Výletu do Babylonu v Liberci se zúčastnilo hned 29 nadšenců! Navštívili Aquapark, IQ park, zábavný Lunapark a poobědvali v Lunch bufetu. Návštěvu všech těchto atrakcí Babylonu v hodnotě 759,- Kč získal náš DDM od nadace Škola hrou za cenu 390,- Kč, a tím zajistil dětem skvělou cenu! **Závody autíček** na počítačem řízené autodráze a **Turnaj v badmintonu** pro malé i velké děti zprjemnily dětem páteční program velikonočních prázdnin.

A aby toho nebylo málo, na prodloužený víkend jsme vyrazili s aktivními dětmi na **Sportovní soustředění** na Malou Skálu. Tamní prostředí nás opravdu nadchlo – nádherné přírodní scenérie, příjemné ubytování, výborná strava a nová hala s venkovní umělkou. Zahráli jsme si různé sporty – florbal, fotbal, basketbal, házenou, volejbal či frisbee a dokonce si zaběhli i orientační běh.

LYŽOVÁNÍ V RAKOUSKU (31. ledna – 6. února 2010):

O jarních prázdninách jsme se po ložské úspěšné premiéře vypravili i letos s dětmi a dospěláky do Rakouska na pětidenní lyžování. Zůstali jsme věrni chatě Goldenerpflug na kopci lyžařského střediska Zettersfeld, kde jsou velmi milí majitelé, výborná strava a útulné domácí prostředí. Zdejší sjezdovky a výhledy uspokojili snad úplně každého. A počasí nám letos opět přálo! Pro děti jsme připravili vskutku pestrý program – výtvarnou soutěž, slalom v zábavném dětském snowparku, stezku odvahy, rychlostní jízdu na lopatách

a hledání pokladu. Ve zbylém čase jsme hráli různé stolní hry, povídali si a těšili se na další zimní sezónu na lyžích.

DĚTSKÝ DEN (23. května 2010):

Jako každý rok jsme i letos zorganizovali pro místní děti Dětský den. Akci zahájila vystoupení dětí z našich kroužků, jmenovitě Pohybový kroužek (vedoucí Ivana Špryňarová), kroužek Witch (Zdeňka Krtková), Aerobik (Simona Kerhartová), Roztleskávačky (Zuzana Špryňarová) a Mažoretky (Renata Kocmanová). Dětem se vystoupení opravdu zdařilo. Vedoucím i dětem tímto děkujeme! Následovalo vystoupení asistenčních psů Pomocné tlapky, seskok parašutistů

a ukázka z činnosti smiřických hasičů zakončená koupelí v moři pěny, kde se děti pěkně vyřádily! Třešničkou na dortu celého dne byla Nadpozemsky bambiliónská jízda aneb velká plyšová show, kdy z nebe pršely bonbóny, plyšáci a ve fontáně tekla čokoláda.

Všem externím pracovníkům a těm, kteří se letos zúčastnili našich akcí, táborů či navštěvovali některé zájmové činnosti, děkujeme a těšíme se na Vás zase v příštím školním roce!

Pracovníci DDM Smiřice

Svaz důchodců ČR Smiřice

Na výroční členské schůzi jsme zhodnotili činnost naší organizace za rok 2009. Uskutečnilo se celkem 18 různých akcí. Novou akcí bylo navázání spolupráce se seniory z Polska v Boguszow-Gorce. Ve Dvoraně se uskutečnilo ve dnech 15.–18. června 2009 školení seniorů v práci s počítači, které bylo zapláceno z Nadačního fondu manželů Klausových. Pro letošní rok jsme požádali ÚR SDČR v Praze o poskytnutí příspěvku ze stejného fondu na další školení seniorů pro práci s počítači.

Červený kříž v Hradci Králové pořádá pro seniory zdravotní pobyty v naší republice a dovolené v zahraničí – to vždy pod dohledem pracovníka, který je členem ČK v Hradci Králové. Účastníci těchto pobytů byli velmi spokojeni.

V roce 2009 se nám pro malý zájem nepodařilo uskutečnit zájezdy do divadel. Pro malý zájem se nekonal zájezd do divadla v Praze na muzikál Drákula. V divadle v Pardubicích nebyla vybrána žádná pěkná hra. Zájezdy do Prahy jsou pochopitelně dražší, ale zúčastněným se vždy líbily.

Naše organizace ve Smiřicích pracuje od 20. února 2002. O naší práci vedeme každoročně kroniku, která je doplňována fotografiemi. V loňském roce se nám podařilo založit další organizaci SDČR v Hořiněvsi.

V letošním roce se oslaví 20 let od založení SDČR. Ústřední rada SDČR v Praze při této příležitosti ocení zasloužilé členy organizace. Z naší organizace byli k ocenění navrženi: místopředseda p. Kopáč a z Holohlav pí Vebrová. Za krajskou radu SDČR v Hradci Králové byla navržena pí Kučírková. Ta od roku 1999 zastává funkce od MD SD až po ústředí SD v Praze.

V tomto roce jsme už uskutečnili a nebo uskutečníme tyto akce:

Akce naplánované na I. pololetí roku 2010

18. ledna	Posezení s hudbou a zpěvem s paní Juričkovou
17. února	Výroční členská schůze – 14 hod. Dvorana
22. února	Přednáška MUDr. Hottmara – poskytnutí první pomoci
březen	Divadlo Pardubice
10. března	Zájezd Hradec Králové – nová knihovna, hvězdárna
15. března	Starý Hradec Králové dům od domu – beseda s autory knihy s promítáním
duben	Divadlo Jaroměř
14. duben	Zájezd – Kudowa Zdroj

22. dubna	Turistika – Stéblová, Kunětická hora, Pardubice
3. května	Zájezd na zámek Ksiaz, Walbrzych – Polsko
12. května	Zájezd – Kudowa Zdroj
27. května	Turistika – Bílá Třemešná – Zvičina
10. června	Zájezd k čedičovým varhanám, Benešov nad Ploučnicí – zámek, Kamenický Šenov – muzeum skla
24. června	Turistika – Lomnice nad Popelkou – rozhledna Tábor

Na druhé pololetí roku 2010 připravujeme:

září	Rekreace – Tatranská Lomnice – hotel Morava
15. září	Zájezd – Kudowa Zdroj – odjezd v 9 hod. od MěÚ a od trafiky u Jedličků
21.–23. září	Turistika – Hlavňov, Kovářská rokle, Hvězda – 6 km
8. října	Zájezd – Zahrada Východních Čech v Častolovicích – Muzeum řemesel v Letohradu
13. října	Zájezd – Kudowa Zdroj – odjezd v 9 hod. od MěÚ a od trafiky u Jedličků
říjen	Přednáška – pí Svobodová – diabetes, metabolismus trávení
říjen	Divadlo Praha – dle nabídky
24. listopadu	Předvánoční posezení – 14 hod. Dvorana
29. listopadu	Beseda s promítáním diapositivů z Kamčatky – pí. Dostálová – 14 hod. Dvorana
prosinec	Vánoční koncert – dle nabídky (zájezdy do Polska se přihlašují v prodejně „Korunka“)

Ke dni 1. března 2010 měla smiřická organizace 270 členů. V loňském roce 2009 pracoval výbor ve stejném složení. Svoji činnost ukončil náš čestný člen p. Opletal. Všechny své členy žádáme, aby sledovali Plán akcí na rok 2010, který všichni obdrželi. První letošní akce se uskutečnila 18. ledna 2010. Jednalo se o posezení s hudbou a zpěvem s paní Juričkovou. Akce byla hodnocena dobře a pro velký zájem se zopakovala ještě v dubnu.

Vlasta Kučírková, předsedkyně SDČR ve Smiřicích

Pečovatelská služba Obecný zájem, o. s.

Posláním a dlouhodobým cílem občanského sdružení Obecný zájem je poskytování pečovatelské služby, kterou ve městě Smiřice a zhruba ve 25 okolních obcích, mezi které patří Rodov, Holohlavy, Černožice, Hoříněves, Žiželeves, Želkovice, Jeřičky, Vrchovnice, Habřina, Račice nad Trotinou, Lužany, Rožnov, Sendražice, Neděliště, Máslojedy, Střezetice, Dlouhé Dvory, Lejšovka, Smržov, Hubíles, Černilov, Rasošky, Skalice, Skalička, Ločenice, zajišťujeme již od roku 2003.

Naším cílem je poskytovat uživatelům takovou podporu, která jim umožní zůstat v jejich přirozeném prostředí a společenství a v maximální možné míře si zachovat svůj dosavadní způsob života, dále umožnit uživateli využívat místní instituce poskytující služby veřejnosti, setkávat s jeho blízkými i s místní komunitou. Pečovatelskou službu poskytujeme v domácnostech uživatelů služeb nebo ve středisku osobní hygieny v místě sídla organizace, a to v pracovní dny pondělí až pátek od 7.00 do 15.30 hodin a v sobotu a neděli od 8.00 do 12.00 hodin.

Veškeré služby zajišťujeme v rozsahu a cenách dle ust. § 6 platné prováděcí vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádí některá ustanovení Zákona o sociálních službách (zákon č. 108/2006 Sb.) a na základě uzavřené smlouvy s uživatelem.

Služby jsou určeny osobám, které vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nebo věku potřebují pomoc se zajištěním svých každodenních potřeb. Denní kapacita uživatelů služeb je pro rok 2010 stanovena v celkovém počtu 75 uživatelů.

Pečovatelskou službu v roce 2009 využilo celkem 93 uživatelů, z toho 60 žen a 33 mužů. Zájemcům můžeme pomoci s těmito úkony:

- **pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu** (pomoc a podpora při podávání jídla a pití, pomoc při oblékání a svlékání včetně speciálních pomůcek, pomoc při prostorové orientaci, pomoc při samostatném pohybu ve vnitřním prostoru, pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík)
- **pomoc při osobní hygieně** (pomoc při úkonech osobní hygieny, pomoc při základní péči o vlasy a nehty, pomoc při použití WC, koupání a sprchování uživatele v domácnosti, sprchování uživatele ve středisku osobní hygieny)
- **poskytnutí stravy nebo pomoc při zajištění stravy** (dovoz nebo donáška jídla, zajištění stravy odpovídající věku, zásadám racionální výživy a potřebám dietního stravování, pomoc při přípravě jídla a pití, příprava a podání jídla a pití)
- **zprostředkování kontaktu se společenským prostředím** (doprovody)
- **pomoc při zajištění chodu domácnosti** (běžný úklid a údržba domácnosti, údržba domácích spotřebičů, donáška vody, nutné pochůzky, běžný nákup do 5 kg, velký nákup do 15 kg, pomoc při zajištění velkého úklidu domácnosti, praní běžného či ložního prádla – včetně zajištění pracího prášku a žehlení, topení v kamnech včetně donášky a přípravy topiva)
- **základní sociální poradenství** (poskytnutí informace směřující k řešení nepříznivé sociální situace prostřednictvím sociální služby)

Naši činnost dlouhodobě podporují zejména Ministerstvo práce a sociálních věcí, Krajský úřad Královéhradeckého kraje, město Smiřice, obce Hoříněves, Holohlavy, Střezetice, Lejšovka, Černožice, Černilov, Lužany, Habřina, Sendražice, Skalice, Smržov, Račice nad Trotinou.

Podrobné informace získáte na tel.: 495 422 805, 495 422 804, 731 185 873, 733 707 887.

Mgr. Iveta Jankovičová, ředitelka

Nová dětská hřiště ve Smiřicích

Vážení spoluobčané,

rádi bychom Vás informovali o otevření nových dvou dětských hřišť, které byly v průběhu měsíců dubna a května 2010 instalovány firmou FLORA SERVIS v našem městě.

První hřiště slouží dětem Rodova, je umístěno před budovou potravin a skládá se ze 2 herních sestav, 2 houpadel na pružině, vahadlové houpačky, dvouhoupačky s prolézačkou a minihřiště na basketbal s košem.

Druhé hřiště slouží výhradně našim nejmenším spoluobčanům, je umístěno na zahradě Mateřské školky a skládá se ze 3 herních sestav, 8 houpadel na pružině a kreslicí tabule.

Věříme, že obě dětská hřiště zlepší sportovní vyžití a využití volného času našich nejmladších občanů. Zároveň bychom chtěli všechny, kdo budou tato hřiště využívat, požádat, aby je zbytečně neničili a dodržovali bezpečnostní pokyny pro jejich užívání.

Ing. Petr Filip, odbor správy majetku a ŽP

Perličky ze školních lavic

Domácí úkol nemám napsaný, protože mi včera při fotbale někdo šlápl na nohu.

Domácí úkol nemám, protože jsem přišel pozdě do školy.

Druhy baterií jsou: olověné a alkoholické.

Dříve lidé dýchali kyslík, teď jenom vzduch.

Dříve se mi v naší třídě nelíbilo, teď se mi tam líbí jedna holka.

Dříve se na našem území vyskytovaly starobylé kmeny. Dnes se pěstují většinou jen zákrsky.

Dříve se právalo v rybníku, aby se nemusela vylévat špína.

Dříve si lidé představovali, že naše planeta je plochým kolem v podobě hrušky.

Dub patří mezi listnaté stromy, protože vrhá stín.

Duha je pro lidi znamením, že je už po dešti.

Důkazem toho, že mořská voda je slaná, že je v ní hodně slanečků.

Duševně pracovat znamená představovat si v duchu práci.

Krávy nesmějí rychle utíkat, aby se jim nevyšlo mléko.

Červi nekoušou, protože mají ocásek vzadu i vepředu.

Nejsem pokřtěn, zato jsem očkován.

Vagon se zastavil a cestující se vyprázdnili na nástupiště.

Kruh je kulatý čtverec.

Nejužitečnější zvíře je prase. Z něj můžeme využít vše. Maso zepředu i zezadu, kůži na boty, jméno na nadávání.

Všechny ryby kladou vajíčka. Ruské dokonce kaviár.

Smiřické svátky hudby

Dvěma snímky a oslavnou básní rodáka z obce Rodov pana Luďka Dospěla se vracíme k dnes již tradičnímu festivalu SMIRICKÉ SVÁTKY HUDBY, který se konal ve dnech 31. 3. – 5. 4. 2010 ve smiřické kapli Zjevení Páně.

Smiřice

Luděk Dospěl

Smiřice, Smiřice, Vy Kolébko hudby
Kaple a mág Svěcený, festival to chlubný
Housle zní klenbou, té překrásné kaple
Tóny v duši rezonují, pozornost se napne
Z mistrovského nástroje v umělcových rukou
Zní skladby hebké, nádherné, na Tvé srdce tlukou
Otevři se duše Tvá, přijmi tóny lásky
Přeje Tobě umělec, život plný krásný

Mohutný, vznešený varhan zní tón chrámem
Srdcím vrací sílu, klid v duši klade
Zvu Vás všechny okolní, okuste tu krásu
Přijďte v kapli také snít, za houslí varhan hlasu
Otevřete srdce svá, zažehňte z duše chmury
Přijměte dar ten umělců, jenž k Vám tu hudbou mluví

Na shledanou na koncertech v naší krásné kapli.
Městu Smiřice věnuje Luděk Dospěl
(Poezie místní. Kmenový autor č. 102, Rodov 7, 503 03
Smiřice)

Mohou se cyklisté těšit?

Cyklisté z Hradce Králové a z okolí – tedy i ze Smiřic – by měli mít v brzké budoucnosti možnost projíždět po nových cyklostezkách. Vše však závisí na dotacích. Z Hradce Králové by měly vycházet tři cyklostezky vedoucí přírodou a končící na zajímavých místech. Nás ve Smiřicích by mohla zajímat cyklostezka vedoucí z Hradce Králové kolem Labe až do Kuksu. Ta by se napojila na stávající cyklotrasy u mostu přes Labe do Plácek. Odtud má cyklostezka vést převážně proti proudu Labe přes Smiřice do Jaroměře. Tam by kolaři podjeli frekventovanou silnici na Náchod a podél Labe pokračovali kolem Heřmanic přes Brod nad Labem až do Kuksu. Na obnovení zdejšího barokního areálu plánuje Královéhradecký kraj věnovat víc než miliardu korun (většina peněz by měla přijít z evropských fondů). Uvedená cyklostezka by měla být součástí dálkové Labské stezky, která má spojit Krkonoše s německým Hamburkem.

Cyklostezku připravuje obecně prospěšná společnost Královéhradecká labská. V ní jsou sdruženy Hradec Králové, Smiřice, Jaroměř, Kuks a Královéhradecký kraj. Stavba by měla začít v příštím roce. Podle našeho starosty, který je zároveň předsedou správní rady společnosti, je už vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby a probíhá i stavební řízení. Součástí příprav je i vypořádání pozemků. Projekt počítá s výstavbou 22 kilometrů nové cyklostezky, čtyři kilometry povedou po

stávajících komunikacích. Na stavbu stezky do Kuksu chce Královéhradecká labská získat asi 115 milionů korun z evropských dotací. Celý projekt má stát 145 milionů a stezka má být hotova do poloviny roku 2012. Pokud společnost dotaci nezíská, stavba zůstane jen plánem.

(mv)

Powitanie wiosny na Dzikowcu

Na pozvání našich polských přátel jsme se v sobotu 27. března zúčastnili přivítání jara v našem partnerském městě. Zahájení turistické sezóny uspořádalo město Boguszow-Gorce společně s organizací polských turistů Kolo Przewodników Sudeckich i Terenowych przy Oddziale PTTK „Ziemie Walbrzyskiej“. Rozdali jsme množství propagačního materiálu o našem městě a turistických zajímavostech našeho kraje. Na oplátku jsme si přivezli řadu námětů na zajímavé výlety po okolí Boguszwowa a Walbrzychu.

Zahájení sezóny proběhlo v boguszwowském domě kultury. Po vystoupení představitele PTTK Artura Ciempy a odborné prezentaci zaměřené na zimní turistiku následoval krátký kulturní program, součástí byla i prezentace 10 let spolupráce našich měst. Poté se účastníci pěšky přesunuli pod vrch Dzikowiec (836 m. n. m.), ke spodní stanici dvousedáčkové lanovky. Zde akce pokračovala opékáním klobás na ohničku a možností vyjet lanovkou na vrch kopce. Deštivé počasí nás od cesty na vrch Dzikowce pro tentokrát odradilo.

Ing. Milan Plšek, březen 2010

Střípky

Rozhodnutí městského zastupitelstva, vycházející ze všeobecné ekonomické krize, snížilo četnost expedice smiřického „Zpravodaje“. To, ve spojení s mou paměťovou kapacitou, úměrnou mému rostoucímu věku (jde o úměrnost nepřímou), mě vede k upozorňování na zajímavosti, které se dotýkají města. Tyto zajímavosti, které by mohly a nebo měly zajímat hlavně naše mladší spoluobčany, jsou zachyceny rozptýleně, nebo zapadly takřka v zapomenutí.

1. Málokdo už ví, že píseň „Známeť já jeden krásný zámek...“ je písni umělo, která reaguje lyricky na, ve své době (začátek 17. století), obrovský sexuální skandál Elišky Kateřiny Smiřické, která údajně navázala milostný vztah s neurozeným poddaným – s obyčejným kovářem.
2. Mnoho čtenářů zná hrdinu románů Josefa Škvoreckého, který se částečně personifikoval v osobě Dannyho Smiřického. Spisovatel, který jméno Smiřice rozšířil do celého světa, odvozuje svůj původ od rodiny Mičanů z Klinštejna, kteří byli prapředky rodiny či spíše rodu Škvoreckých. Protože se v linii rodu objevily dvě manželky z rodu Smiřických, bylo přijetí jména Škvoreckého

hrdiny nasnadě. Mistr sám na dotaz odpověděl, že po rodokmenu nepátral a že ve vývodech je mnoho „možná a jestli“. Jen doufá, že jménu Smiřic neudělal žádnou ostudu nebo příkoří.

3. Mnoho starších občanů bývalé i nynější republiky ještě zná kamínka „Kaborky“ a jejich oficiální značku „KABOR“. Kamínka sloužila v mnoha domácnostech k vytápění i k menšímu vaření. Jen málokdo však už ví, že jejich jméno údajně pochází ze zkráceného jména a příjmení autora návrhu těchto kamen. Autor byl Smiřičák pan Karel Bortlík. Podle jeho osobního sdělení název kamen vznikl jako **K**arel **B**ORTlík.

4. Jeden ze smiřických občanů měl sloužit na palubě lodi Titanic. Kdo? Již dávno není mezi živými bývalý majitel hotelu „U nádraží“ a je tedy velmi obtížné si ověřit jeho zmínky o tom, že měl odplout jako člen personálu s lodí Titanic. Před takřka jistou smrtí (15. 4. 1912) ho údajně zachránila jen náhlá nemoc. Bylo by to jistě velmi zajímavé do historie obce, ale podrobnosti jsou dnes už obtížně dosažitelné.

5. Ze smiřického mlýna na prkna Národního divadla v Praze se díky talentu a všímavosti majitele mlýna Ignáce Kleina dostala dcera zaměstnance mlýna Pavla Vachková. Klein jí subvencoval pěvecké vyškolení. Mimořádný dar hlasu jí pak umožnil uvést se v roli Rusalky ve stejnojmenné opeře Antonína Dvořáka. Mimo dar hlasu měla i dar půvabu, kterého si povšimnul Američan slovenského původu Štefan Osuský. V roce 1920 se pak Pavla Vachková stala jeho chotí. Pavel Osuský jako spoluzakladatel Československé republiky (byl blízkým spolupracovníkem T. G. Masaryka a M. R. Štefánika) byl významným československým diplomatem. Při diplomatických misích podporoval kulturní a hudební aktivity své ženy. Po roce 1945 nepovažovali manželé Osuští svůj návrat do republiky za vhodný (rozhodl v tom, mimo jiné, i napjatý vztah k E. Benešovi a nesouhlas s jeho předmnichovskou a poválečnou orientací). Oba Osuští zemřeli ve Spojených státech (OSN – dodatek IV/2 1937).

6. Ke smiřickému mlýnu se do určité míry pojí i mládí dalšího člena Národního divadla, herce Ludka Munzara. Jeho otec ve mlýně pracoval a Luděk ve Smiřicích vyrůstal. Po vystudování Obchodní akademie v Hradci Králové vstoupil na uměleckou dráhu, k níž tíhnul od raného mládí. Ještě si vzpomínám, jak v „Sokole“ bavil „mladší žáky“ imitováním tehdy velmi oblíbených loutek Spejbla a Hurvínka. Byl nadaný, pilný a úspěšný. Byl však také disponován mnohostranně. Dobrý sportovec, Junák–vodák, výborný plavec, letec na bezmotorových i motorových letadlech i automobilový závodník.

7. Třetí z mlýnského okolí, který zamířil do uměleckého živobytí, byl Pepík Velda. Ten se ve Smiřicích „kmitnul“ jen v době, kdy zde jeho otec ve mlýně pracoval. To bylo kolem roku 1948. Víím to jen proto, že se jeho otec zúčastnil v roce 1948 Všeodborového sjezdu stejně, jako můj otec. Lišili se diametrálně svými postoji k usnesení sjezdu. Veldovi se pak poměrně brzy ze Smiřic odstěhovali. Pepík se pak stal činoherním hercem, či režisérem. Přesnější informace se ke mně nedostaly.

8. Z uměleckých kruhů byla známá malířka Helena Šrámková, která byla přítelkyní a do určité míry souputnicí A. Mackové. Spolu a s dalšími vystavovaly jako členky Kruhu výtvarných umělekyní doma i v cizině. Škoda, že město vlastní pouze několik jejich prací. Víím o „Pouti na Chloumku“, portrétu Alenky Lenfeldové a vysoce pozoruhodném „Budování Gigantu“. Tento poslední obraz by potřeboval vážnější kritický rozbor, protože je naplněn protesty umělkyně proti práci, která jí byla silně nepříjemná. Na slečně Šrámkové byl zajímavý i přátelský vztah k p. Váchalovi, který byl a je solitérem naší knižní a grafické tvorby. Umělkyně sama pocházela z „poštmistrovské rodiny“ Šrámků.

9. Někteří Smiřičtí se do určité míry proslavili v cizině. Byl mezi nimi MUDr. Otakar Jedlička, který sepsal a vydal první ucelené a místopisně obeznalé dílo o válce v roce 1866. Dalším byl setník

Steinský, sám v této válce těžce raněný, který přes celoživotní zdravotní potíže za sebou zanechal důstojný počin, realizovaný v úctě k poli smrti v okolí Hradce Králové a v péči o jeho pietní údržbu. Vlastně spolu s kněžnou Schamburg-Lippe vytvořili komitě pro údržbu válečných hrobů a sdružili spolky veteránů a invalidů z války roku 1866. Do dnešní doby existují jejich následovníci. Dr. Jedlička se sice ve Smiřicích nenarodil, ale prožil zde značnou část svého nelehkého života. Setník Steinský zde narozený byl, ale zase zde téměř nežil.

10. Také další dva smiřičtí rodáci ve Smiřicích dlouho nepobyli. Byl to např. vynikající cizelér a klenotník p. Šmejda, který se etabloval v norském Trondheimu. Rovněž syn smiřického řezníka Eduard Karel strávil ve Smiřicích jen část svého života. Stal se vynikajícím grafikem. Proto se stal i rytcem známek a bankovek tzv. I. republiky. Jeho žáky v oboru rytí a leptu se stali umělci Švengbir, Švabinský a Cyril Bouda.

11. Je zcela přirozené, že řemeslníci bývali – zvláště dříve – hrdí na svoji práci a na její výsledky. Málokterému se však naskytla příležitost důrazněji ovlivnit vzhled okolí pražského hradu tak, jako se to úspěšně povedlo p. J. Vorlovi. Stal se totiž správcem hradních zahrad. Místa „Na valech“, zasažená výsypkou z archeologických výzkumů, nechal upravit zčásti na ovocné sady a zčásti na zeleninovou zahradu. K výsadbě ovocných stromů použil převážně odrůdu „Smiřické vzácné“ – jablono, kterou sám vypěstoval. Za nápad a jeho realizaci dostal poděkování od všímavého a vděčného pana prezidenta T. G. Masaryka. Nejdéle setrvávají památky prací po kovozpracujících mistrech. Kované hřbitovní i plotové mříže, vrata apod. bývají zřídka kdy signovány. Víme však, že uměleckou zámečnickou prací je ozdobena hrobka Sehnoutků-Steinských v Černožicích a že jejím realizátorem byl smiřický zámečnický Hrazdilek.

12. Snad posledním střípkem z mých pamětí je to, že modelem pro sochu „Bouře“ v parku městské nemocnice v Salzburku (autorem je akademický sochař Václav Novák) je Smiřičačka. Snad tyto náhodné útržky pomohou udržet v povědomí občanů to, že „jejich město“ není jen souborem domů a cest, ale i sídlem či rodištěm zajímavých lidí a jejich nápadů, výtvorů a skutků.

23. 3. 2010

Ing. Lubomír Kupka

Mistr Knobloch a tři výročí

Před dvěma a půl roky byla otevřena ve spojovacím krčku mezi zámek a kostelem stálá expozice děl čestného občana Smiřic, sochaře a medailéra, Mistra Milana Knoblocha. Ten totiž předal městu značnou část své umělecké tvorby – návrhů, modelů i hotových děl z jeho přebohaté umělecké činnosti. Chtěl tím vyjádřit svůj velmi vřelý vztah ke zdejšímu regionu. Tento vztah pramení hlavně z toho, že jeho předkové pocházejí z nedalekého Rodova, kam Mistr Knobloch již od svého mládí často až z Prahy dojížděl a dojíždí.

V expozici jsou vystaveny exponáty, které zachycují průřez jeho tvorbou od prvních dětských děl až po současnost. Mimo samotné medaile (a také desítky jejich návrhů), které tvoří stěžejní část expozice, zde Mistr vystavuje i busty velkých hudebních skladatelů.

1. Ve smiřické výstavní síni s díly Mistra Knoblocha nás zaujme na čelním místě umístěná plastika, která vznikla k uctění památky studenta Jana Palacha. Je potěšitelné napsat, že právě o tuto plastiku projevilo velký zájem Národní muzeum v Praze. Mistr Knobloch však i v tomto případě projevil svůj vřelý vztah ke Smiřicku tím, že plastiku ponechal v expozici svých děl u nás ve Smiřicích.

Jan Palach, ročník narození 1948, syn cukráře ve Všetatech a posluchač historie na pražské Filozofické fakultě, se upálil 16. ledna 1969 na protest proti politicko-morálnímu rozkladu společnosti a jejích tehdejších představitelů pod stupňujícím se tlakem okupační mocnosti. Z psychologického hlediska to byl pád do hluboké deprese z nenaplněných nadějí. Palach se svým činem pokusil zastavit celonárodní pád do nesvobody. Chtěl vyprovokovat národ k akci, ale to se mu podařilo jen na chvíli. O smyslu Palachova činu většina jeho současníků nepochybovala, ale ne každý si věděl rady se způsobem, jakým to udělal. Na 15. ledna 1969 svolali zástupci vysokoškoláků spolu s některými svazáckými i komunistickými funkcionáři velké shromáždění pražské mládeže. Vznikl zde manifest pražské mládeže, v němž na prvním místě byl požadavek zrušení cenzury, jednání se sovětskou vládou o odstranění ponižujících důsledků srpna 1968, nových voleb a podobně. Je velmi pravděpodobné, že se tohoto shromáždění pražské mládeže Jan Palach zúčastnil. Podle pozdějších sdělení některých spolužáků byl aktivním účastníkem dynamického demokratizačního společenského pohybu roku 1968. Deziluze z chování české společnosti, jejích vůdců, musela být u tohoto křesťana hluboká, když pak podstoupil tak krutou oběť, aby národ vyprovokoval k akci.

Jako připomínku Palachova odkazu vytvořil Mistr Knobloch plastiku, která je umístěna ve švýcarském městě Vevey u Ženevského jezera. Proč právě tam? Toto město má k České republice překvapivě blízko. Především zde žila a je tu také pohřbena paní Madeleine Cuendet (1918–2004), která svůj život zasvětila pomoci uprchlíkům z Československa a dalších zemí. Poprvé pomáhala českým studentům medicíny ve Švýcarsku již v roce 1948. Hlavní nápor uprchlíků z Československa přišel o dvacet let později. Velmi aktivně pomáhala všem krajanům. Pomáhala

i finančně. Když došlo k upálení Jana Palacha a Jana Zajíce, ujala se myšlenky postavit památník. Měla vliv na místní organizace ve Vevey, kde nebylo jednoduché najít terén a možnost, aby se tam objevil kus českých dějin. Ona to prosadila svými rozhovory a svým dalším vlivem a umožnila, aby tam pomník byl postaven. Památník byl slavnostně odhalen v roce 1997. Na snímku je zachycen okamžik odhalení památníku.

Město Vevey (mimochodem poslední sídlo herce Charlie Chaplina) si u Milana Knoblocha objednalo bronzový památník Jana Palacha. Z pochodně, z ní lze jen vytušit šlehající plamen, vystupuje dvojice křídel. Jedno se vypíná k nebesům, jako by se chtělo dotknout hvězd. Druhé se naklání k Zemi. V bronzu je zaklet věčný zápas člověka. Svár dobra a zla. Příběh moderního Ikaru, který se chtěl vznést ke hvězdám. Varovná připomínka světa, v němž stále ještě mnoho Ikarů zůstává ležet pod úpatím skal. Švýcaři přidali k památníku desku s komentářem:

„Jan Palach obětoval svůj život svým spoluobčanům za svobodu pro ně a též za svobodu pro občany Švýcarska, kterým je svoboda tak drahá. Umělec pan Knobloch vytvořil po několika diskusích formu, něco jako by hořící plamen. Někdo v tom vidí i mírovou holubici. Ale myslím, že ideově je to plamen. Zespodu je hlava Jana Palacha.“

2. Na letošní červenec připadá 150. výročí narození hudebního skladatele Gustava Mahlera. Byl považován za největšího rakouského symfonika. Lze jej však považovat vzhledem k jeho místu narození za českého skladatele. Narodil se 7. července 1860 v židovské, německy hovořící rodině v obci Kaliště u Humpolce na česko-moravském pomezí v tehdejší Rakouské císařství. Již od dětství projevoval výjimečný hudební talent. Byl vychováván jihlavskými hudebníky a velmi citlivě

vnímal lidovou hudební kulturu tohoto kraje, která se odrážela i v jeho tvorbě. Do roku 1875 žil v Jihlavě. Již ve dvaceti letech nastoupil dirigentskou dráhu, která jej zavedla postupně do Lublaně, Olomouce, Prahy, do Lipska, do Budapešti (tam působil jako umělecký ředitel), Hamburku (zde působil jako šéf opery) a do Vídně, kde byl ředitelem Státní opery. Vídeňská opera pod jeho vedením pak prožívala v letech 1898–1907 dobu největšího rozkvětu. Od roku 1908 byl kapelníkem Metropolitní opery v New Yorku a v roce 1909 též hudebním vedoucím newyorské Philharmonic Society. Nevyléčitelně nemocný se vrací 1911 zpět do Vídně, kde 18. května téhož roku umírá ve věku pouhých 51 let.

Od roku 1996 pečuje v České republice o odkaz skladatele Společnost Gustava Mahlera „MAHLER 2000“, která obnovila jeho rodný dům v Kalištích u Humpolce (je zde expozice „Mahler a Čechy“) a organizuje v Jihlavě a na Vysočině pravidelný festival Hudba tisíců. Od roku 1955 pracuje ve Vídni Mezinárodní společnost Gustava Mahlera, od roku 1966 se uděluje medaile Gustava Mahlera. O světovou proslulost Mahlerovy renesance v 80. letech 20. století se zasloužil svým vlivem Leonard Bernstein a též i čeští dirigenti Rafael Kubelík a Václav Neumann svými nahrávkami Mahlerových symfonií.

Životu a dílu Gustava Mahlera věnovalo humpolecké muzeum stálou expozici, kterou slavnostně otevřel národní umělec Václav Neumann v roce 1986. Byla to první stálá expozice tohoto druhu na světě. Její dominantou je busta Gustava Mahlera od akademického sochaře Milana Knoblocha.

Hamburská opera požádala Mistra Knoblocha o vytvoření busty a pamětní desky Gustava Mahlera na připomenutí jeho tamního působení v letech 1891 až 1897.

3. Na letošní červen připadá 60. výročí popravy Milady Horákové. O tomto neblahém výročí se hodně mluví i v souvislosti s odsouzením a vězněním prokurátorky Ludmily Brožové-Polednové, která ji odsoudila na smrt. Milada Horáková byla česká politička, která se stala obětí justiční vraždy během komunistických politických procesů v 50. letech minulého století za vykonstruované spiknutí a velezradu. Byla jedinou ženou popravenou v rámci těchto soudních řízení. Díky své neústupnosti během svého soudu se stala symbolem odporu proti totalitě vládnoucí komunistické strany.

Milada Horáková se narodila 25. prosince 1901 v Praze. Ze studia na gymnáziu za Rakouska-Uherska byla v roce 1918 vyloučena za účast na protiválečných demonstracích, které byly studentstvu zakázané. Zároveň jí však byl umožněn přestup na jiné pražské gymnázium, kde maturovala roku 1921. Následně zvažovala studium medicíny, ale po doporučení otce padlo její rozhodnutí pro Právnickou fakultu na Univerzitě Karlově, kde promovala v roce 1926.

Nastoupila na Ústřední sociální úřad pražského magistrátu pod někdejšího vedoucího Petra Zenkla, později byla nejmladší vedoucí odboru pro mládež. Od roku 1929 byla členkou České strany národně sociální (ČSNS), ačkoliv těžiště její činnosti byla nestranická ŽNR. Angažovala se ve prospěch zrovnoprávnění žen v legislativě, neboť staré zákony musely být podřízeny nové ústavě republiky z roku 1920, kde rovnost byla zakotvena. Podílela se na tvorbě nového občanského zákoníku na částech o rodině a ženské rovnoprávnosti, který však jako celek nebyl schválen.

Za účelem rozšíření obzorů cestovala do Anglie, Francie a SSSR, o bolševickém Rusku tak neměla žádné iluze, zvládala angličtinu, francouzštinu, němčinu.

V roce 1939 byly vdané ženy ve státních službách ze zákona penzionovány pro uvolnění míst pro lidi odsunuté z území připojeného k Německé říši, a musela proto odejít ze zaměstnání. Skrze ŽNR organizovala sociální pomoc nejen v souvislosti se světovou ekonomickou krizí, ale nyní i uprchlíkům z pohraničí ČSR v roce 1938. Po roce 1939 se zapojila do odbojové organizace. Patřila mezi klíčové osobnosti PVVZ a podílela se na formulování jeho prvotního programu. Neušla však pozornosti gestapa a 2. srpna 1940 byla společně s manželem zatčena. Po zjištění napojení na odboj byla tvrdě vyslýchána a bita, pro gestapo však bez úspěchu. Dva roky byla držena na Pankráci a na Karlově náměstí, po atentátu na Heydricha byla převezena do Malé pevnosti v Terezíně, kde později obětavě vedla oddělení tamější „marodky“, což jí umožnilo relativně volný pohyb po lágru. Zde se znovu setkala se svým vzorem Františkou Plamínkovou, později popravenou. Soud s Horákovou se konal v Drážďanech v říjnu 1944, kde se sama hájila v němčině. Prokurátor jí navrhl trest smrti, který soud nakonec změnil na 8 roků káznice. Ten si odpýkávala do dubna 1945 v ženské věznici v Aichachu u Mnichova, v blízkosti Dachau.

Po osvobození v květnu 1945 se vrátila do Prahy, kde se setkala s manželem, který přežil pochod smrti. Po konzultacích s Benešem, který apeloval na potřebu kvalitní stranické politiky, vstoupila znovu do své obnovené strany ČSNS, do jejího vedení a přijala poslanecký mandát Prozatímního národního shromáždění. V roce 1946 kandidovala za ČSNS v Českobudějovickém kraji a byla zvolena do Národního shromáždění, byla členkou zahraničního a ústavněprávního výboru. V této době byla kritická vůči činnosti poválečných lidových soudů, v oblasti sociálních otázek, hospodářství a zahraniční politiky (odmítnutí Marshallova plánu) a brzy rozpoznala servilní poslušnost československých komunistů vůči Moskvě. Kvůli tomu byla monitorována StB, která již od konce války byla ovládána právě komunisty.

Podporovala lidi usilující o emigraci a nadále se zasazovala proti komunistům. Pomalu tak vznikal třetí protikomunistický odboj, ač svou činností se nikdy nedostal na hranu nebo dokonce za hranu tehdejších zákonů. Horáková se dostala do hledáčku jako vhodný kandidát pro akci StB „Střed“, v rámci níž měla být 27. září 1949 zatčena. Pokus o předvedení do vazby se doma na Smíchově nezdařil, neboť tam byla jen služebná, dcera a Bohuslav Horák, kterému se podařilo v nestřeženou chvíli uniknout. Varovat svou ženu se mu však nepodařilo, neboť již byla zatčena o několik hodin dříve ve své kanceláři v Masné ulici.

StB při vyšetřování proslula svými brutálními metodami výslechů a nadiktovaných přiznání. Horákovou se jim však, jako předtím gestapu, zlomit nepodařilo. Vypovídala pouze skutečnosti, o nichž neměla pochybnost, že jsou již vyšetřovatelům známy.

Milada Horáková, která byla vyslechnuta u tohoto soudu 1. den, se nepoddala a přes vynucenou režii se jí místy podařilo bránit sebe a své ideály, i když věděla, že tím svoje šance na mírnější trest jen snižuje. Během procesu byly nošeny do soudní síně koše s tisíci rezolucemi lidí žádajících nejvyšší tresty pro obviněné.

Osmý den procesu, 8. června 1950, po závěrečné řeči státních zástupců Juraje Viesky, Josefa Urválka a Ludmily Brožové-Polednové a poslední řeči všech odsouzených, která byla mediím cenzurována, se Horáková statečně staví za svoje ideály.

Následně byly vyneseny rozsudky: čtyři tresty smrti oběšením – včetně Horákové, čtyři tresty doživotního vězení a pět trestů od dvaceti do dvaceti osmi let.

Horáková odmítla žádat o milost, ale její dcera i advokát tak učinili. Přestože se mnohé významné osobnosti, například Albert Einstein, Winston Churchill nebo Eleanor Rooseveltová, snažili svými dopisy získat pro odsouzené milost u tehdejšího prezidenta Klementa Gottwalda, ten však, formálně na doporučení ministra spravedlnosti, rozsudky k trestu smrti podepsal.

K výročí popravy JUDr. Milady Horákové vytvořil Mistr Milan Knobloch medaili, na které zachytil z ánfasu a z profilu podobu jejího obličeje a její poslední slova před popravou: „Miluji tuto zemi a lid...“, „... odcházím bez nenávisti.“

Miroslav Volák

Z historie Holohlav

V minulém dílu „Z historie Holohlav“ jsme se dověděli, že Holohlavy vznikly na průsečíku dvou významných zemských cest. Jedna vedla z Hradce Králové do Slezska a druhá směřovala na východ k Opočnu a na západ k Žiželevsí. Dověděli jsme se i něco o vzniku názvu obce Holohlavy. Musíme si uvědomit, že holohlavská vesnice nevypadala ani z daleka tak, jak jsme zvyklí dnes. Osídlení jednotlivých míst bylo vzhledem k nízké úrovni tehdejšího zemědělství velmi závislé na úrodnosti půdy a na povětrnostních podmínkách. Lidé už chovali a využívali k obživě domestikovaná zvířata (koně, krávy, ovce, slepice, husy, kachny, psy). S obděláváním půdy to bylo horší. Nebyla ještě známá mechanizace – chyběl pluh. Obdělávání půdy hodně záviselo na pracovních možnostech členů jednotlivých rodin. Vesnice vznikaly, rozšiřovaly se a nebo naopak zmenšovaly a zanikaly v důsledku válečných konfliktů, nepřátelství mezi rody, v důsledku nemocí apod.

Vybavení tehdejších „domácností“ i příprava jídel byla velmi prostá. K vaření sloužil hrnec podepřený trojnožkou a umístěný nad přímým ohněm. Tehdejší lidé používali keramický hrnec na mléko a na vaření polévek. Tekuté potraviny byly skladovány v doma vyráběných a lépe dostupných dřevěných nádobách. Pro tehdejší lidi byly důležitými nástroji sekera, palice, srp a nůžky na střihání ovcí. Kovové nástroje byly pro tehdejší lidi nenahraditelnou hmotnou hodnotou. Nebylo snadné si pořídit nové. Proto byly krádeže velmi krutě trestány. Ztráta nebo odcizení těchto předmětů ohrožovala životní existenci dokonce i celého rodu.

Vzhledem k významnému postavení na křižovatce zemských stezek se Holohlavy staly určitě původním střediskem oblasti. Je i pravděpodobné, že Holohlavy jako středověká vesnice vznikly v okolí tvrze. Zde již většinou pracovali první specializovaní řemeslníci. V první řadě to byli kováři, kteří bývali zároveň zbrojíři. Důležitým a potřebným řemeslem tehdejší doby bylo i hrnčířství.

Nížinné labské ostrovy a zátočiny byly předurčeny k osazení nevelkými tvrzemi. V průběhu historie většinou ztratily původní význam, některé z nich však proslavil šlechtický rod. Tak tomu bylo v té době v Holohlavech, neboť z této tvrze vzešel rod Otmarů z Holohlav.

Otmarové z Holohlav

Otmarové z Holohlav byli starým českým vladyckým rodem, který pocházel z východních Čech. V erbu měli na zlatém štítě černého krkavce (havrana) se zlatým prstenem v zobáku. Za připomenutí stojí, že zřejmě ze stejného rodu pocházeli i Sendražští ze Sendražic – používali i stejný erb.

Holohlavy se poprvé připomínají v roce 1318, kdy zde měli majetek bratři Jan a Miroslav z Holohlav a Půta z Pardubic. Později je zde připomínán Olkmar z Holohlav, který byl majitelem části Holohlav a statku Žíželice. Křestní jméno Olkmar se změnilo na Otmar a stalo součástí rodového jména.

Olkmar umírá v roce 1365 a zanechává 4 syny. Z nich Jan se zde připomíná v letech 1360–1380 a Beneš v letech 1365–1395 (pak odešel do Černožic). Uváděni jsou i další dva synové – Matěj řečený Hrachovec (1380–1407) a Matěj Hrabíše (zemřel roku 1380), kteří roku 1380 bohatě obdarovali dědinami a platy (1/2 lánu v Holohlavech, 104 kop snopů ze 2 dvorů, 70 kop snopů žita, pšenice a ječmene, louku se stodolou, 6 jiter lesa...) holohlavský kostel. Beneš se poté přestěhoval na tvrz Černožice, kde sídlil také jeho syn Matěj z Černožic jinak z Holohlav. K roku 1378 se připomíná i Petr z Holohlav, který byl správcem cisterciáckého kláštera v Očelicích u Dobrušky.

V této době bylo v Holohlavech více stálých podílníků a zřejmě proto vznikla další, tzv. mladší tvrz. V Holohlavech pak stávaly dvě tvrze. Starší tvrz (na základě písemných pramenů bývala uváděna jako jediná), vzniklá v první polovině 14. století, se nalézala v prostoru zahrady náležející k budově čp. 1 – nynějšího holohlavského děkanství. Zasahovala patrně však až do míst nynějšího podniku TROTINA – dříve hospodářského dvora. V prostoru mezi výše zmíněným hospodářským dvorem a nedalekou železniční tratí (asi v místě oploceného obnoveného rybníka) se našly zachovalé zbytky druhé, mladší holohlavské tvrze (klenuté, většinou zavalené sklepy). Tato tvrz byla podstatně menší a chráněná podle četných náznaků vodou. Jádrem vesnice tehdy tvořilo 9 gruntovních statků, z nichž některé se pamatují dodnes.

Z výše uvedených bratrů měl Jan syna Olkmara, který měl v letech 1395–1415 v Holohlavech právo podací a zřejmě měl v držení i starší holohlavskou tvrz s jejím dílem vsi. V roce 1409 založil Olkmar věnem 7 kop ze Žižele vsi v Holohlavech kaplanství. Těmito dvěma vladyky počíná přímá posloupnost rodu Otmarů z Holohlav.

Období husitství zasáhlo i do dění v Holohlavech. Olkmarův syn Jan se hlásil k učení Jana Husa. Německý rychtář v Jaroměři Jan Prušmicer se zmocnil násilím vsi a tvrze a dosadil sem katolického kněze. Husité proto v roce 1425 tvrz oblehli a dobyli nazpět. Během obléhání byl údajně katolický kněz Jan Sova vržen z praku proti hradbě. Právě z tohoto období je zmínka o holohlavské tvrzi uváděna poprvé. Poté se tvrz opět vrátila do vlastnictví Jana z Holohlav, který zemřel v roce 1438. Poslední zpráva o tvrzi je právě z tohoto roku, kdy po Janově smrti připadla jeho odúmrtí králi Albrechtovi. Jan totiž zanechal sirotky Otmara, Mikuláše, Hedviku a Dorotu a jejich poručníkem se stal Václav Tluksa z Dohalic. Na základě odúmrti si však nárok na zdejší majetek činila královská komora. Po smrti Václava Tluksy museli sirotkové Otmar a Mikuláš vynaložit velké úsilí a mnoho prostředků na udržení svého dílu Holohlav. Mikuláš vlastnil v druhé polovině 15. století kromě Holohlav i hrad Krucemburk a Žumberk u Chrudimi.

Potomci Otmara a Mikuláše prodali do roku 1495 Holohlavy s tvrzí Haškovi Střížkovi z Lužan. Tím se Holohlavy dostaly pod Smiřice a holohlavská tvrz zpuskla a postupně zanikla. Prodej souvisel patrně s přesídlením rodu do Jeřic u Hořic. Poslední majitel či blízký příbuzný (nejstarší syn posledního majitele samostatné holohlavské tvrze) se koncem 15. století (1499) již píše Prokop z Holohlav a Jeřic.

Zde je možno vyslovit úvahu. Část Holohlav tvořila od úmrtí Olkmara v roce 1365 samostatný díl, na kterém asi vznikla vlastní nově založená tvrz. Jak už je výše uvedeno, v průběhu 15. století se však tato část Holohlav dostala pod Smiřice. Zdejší tvrz pak už velmi brzy zanikla. Na základě bádání však nelze vyloučit ani domněnku, že mladší tvrz vznikla jako náhrada za starou, zničenou roku 1425. Jestliže husité dobývali v roce 1425 tvrz zpět pro jednoho ze „svých“ vladýků (Jana z Holohlav), nezničili by tvrz tak, aby tomuto vladýkovi již byla k nepotřebě a on si musel pořizovat novou.

V první polovině následujícího 16. století se Otmarové z Holohlav rozdělili do několika větví. Otmarovi a Petrovi potomci velmi brzy zmizeli z řad nižší české šlechty, ale Janovi následovníci se udrželi až do první poloviny 17. století. Vlastnili drobné statky ve východních Čechách, např. Skalici, která však pro dluhy musela být prodána. Jiří byl úředníkem v Hrádku. V roce 1558 měl spor s Karlem Karlíkem z Nežetic, kterého nejprve zfackoval, pak po něm dokonce vystřelil, ale naštěstí nezasáhl. A tak „... ani na tom nemaje dosti, vytrhl kord a na Karlíkovi šaty proťal...“ V okolí ho pak nelichotivě nazývali „Neřád“.

Jan žil okolo roku 1589 v Pardubicích a Prokop zemřel v roce 1601 v Újezdě. Jednu z posledních stop na něho najdeme na náhrobním kameni v Jeřicích u kostela: *„Léta 1587 v outerý po svatých Šimona a Judy umrzel (umřel) urozený Mikuláš Otmar z Holohlaw v tut pochován je. Pán rač milostiv duší jeho být.“*

Postupně však majetek rodu ubýval a s ním později zmizel i celý rod Otmarů z Holohlav neznámým způsobem v politických a náboženských bouřích. Příbuzenskými svazky byli Otmarové spojeni s Dohalskými z Dohalic, Záruby z Hustířan a ze Zahradky.

Není bez zajímavosti, že jeden z nejvýznamnějších českých šlechtických rodů následujícího období – rod Smiřických – odvozuje svůj původ právě od rodu Otmarů z Holohlav. Za praotce Smiřických je totiž pokládán Václav Smiřický, který žil okolo roku 1415. O jeho životě a činech nejsou prakticky žádné zprávy. Lze pouze uvést, že v roce 1415 pečetil stížné listy šlechticů Čáslavského kraje do Kostnice. Bezpečně je také známo, že je pochován v Holohlavech. Rozhodně by se dnes nedalo určit, kde spočívají jeho ostatky.

Mnohem více toho je už známo o jeho synovi Janovi Smiřickém (1417–1453), který se velmi agilně zapojil do politického dění. Protože vlastně pocházel z Holohlav, neuškodí vložit údaje z jeho života tak, jak je ve svém díle „Z paměti Smiřic“ zaznamenal Josef Zeman:

„Syn Václavův pan **Jan Smiřický** (1417–1453) připomíná se roku 1417, kdy zvláštní při vedl. S úzkostlivostí bývalo šetřeno přednosti rodů. Zle bylo, řekl-li „novotný“ rytíř staršímu, že je tak dobrého rodu jako on. I Smiřický se tak hájil, když mu bylo vytýkáno, že nepochází z dobrého rodu. Postavil se roku 1417 před nejvyššího maršálka a před pány králem zřízené, maje k svědectví otce svého, mnohé pány a panoše. Dokázal, že oba dědové i báby jeho byli rodu vladýckého, ukázav při tom čtyři klenoty a štíty po předcích svých. Po zdařeném důkazu opatřen na poctivosti listem, kterýž potomci bedlivě opatrovali.

Jsa zaměstnán záležitostmi veřejnými, od mládí svého na Smiřice nepřišel, žije velmožně v Praze nebo na hradech svých, zvláště na Roudnici. Působnost jeho v popředí politickém byla význačná.

Ve válkách husitských držel se stranou Pražanů. Roku 1421, když Jan Žižka ve válečné výpravě dobyv Jaroměře, Králové Dvora a Trutnova dal se na západ a ustanoviv si cílem Litoměřice, táhl přes Boleslav a Mělník, zúčastnili se výpravy té také hradečtí a pan Jan Smiřický. Ten byl téhož roku ustanoven Pražany hejtmanem na Mělnicku.

R. 1423 účastnil se jako zástupce zemanstva a pomocník Pražanů sněmování v Praze, když jednalo se o řádu k zavedení pokoje v zemi. Na témž sněmu zvolen i za jednoho ze 12 správcův, obstarávajících zemskou vládu. R. 1425 vyjednával o uklizení sporu mezi Pražany a Táboři. Měl

ve všem vůbec účastenství a klonil se stále ku straně mírnější, králi příchýlné. Roku 1427 propůjčil se však s Divišem Bořkem z Miletína, jenž vládl Kolínkem, zrádně agentu kurfista braniborského Friedricha, chtěje mu při vpádu jich odevzdati některé hrady. Upadl však v zajetí a vězněn na pražské radnici. Pomocí dívky jakési unikl v lednu 1428 z vězení a vrátil se na Roudnici; vysmívaje se Pražanům, stále jim škodil. V boji teprve ustal, když mu kůň pohmoždil nohu.

R. 1434 byl mezi posly na sjezdu v Řezně, kde bylo vyjednáváno o přijetí Zikmunda za českého krále. V posledních letech živobyťi odstoupil od kalicha docela a přiznával se horlivě k víře katolické. R. 1445 přivěsil pečeť k listu papeži, aby nebyl Jan z Rokycan za arcibiskupa zvolen.

Později byl v radě, jež byla přidána správci zemskému Jiřímu z Poděbrad. Veřejnou činnost svou neblaze korunoval a smutně život skončil. Jsa protivníkem Jiříkovým, zdržoval mladého krále Ladislava, aby se do Čech odebral srovnati věci zemské, jak si toho stavové čeští důtklivě přáli. Vyslal totiž Jan Smiřický ke králi Ladislavovi posla s listem tohoto obsahu:

Jan Smiřický králi Ladislavovi pozdrav!

Chválím to, že co nejdříve do království přijíti míníš; kdybys jen přišel, abys královal a ne abys jiným poddán byl. Ale abys neoděný a bez moci přijíti měl, tož chváliti nemohu, leč matka-li Tvá Tebe o dvou hlavách porodila, abys jedné přátelům svým ve Vídni zanechal a druhou nekonečné a nestálé víře České svěřil. Měj se dobře!

Jiří naléhal na knížete Cílského, prvního radu králova, aby mu zjevil, proč mladý král váhá do Prahy přijeti. Tu Cílský odeslal Jiřímu výstražný list Smiřického, Jiří pak v sezení mezi pány položil list na stůl a tázal se, jaký ortel zasluhuje zrádce. Všichni pravili, že pisatel jako zrádce a rušitel obecného dobrého hoden je smrti nejohavnější. Tomuto vyřknutí soudu přisvědčil i sám pan Smiřický. Jiří na to položil psaní před pány. I odsouzen Jan Smiřický vlastními ústy, jat a vržen do vězení a na zejtrí 7. září 1453 stát na Starém Městě Pražském před pranýřem. Tělo jeho pochováno ve špitále u mostu.“

Není bez zajímavosti přečíst si i poslední vůli Jana Smiřického: „V poslední vůli své poroučí mezi jiným svůj zlatohlavý plášť knězi oltářníkovi v klášteře roudnickém, aby z něho byl udělán ornát k službě boží pod obojí způsobou; pak prosí kněze Martina, zpovědníka svého, aby v Roudnici k paní jel, aby jí radil a věří, že dle jeho rady sama i děti spravovati bude a zvláště věří, že paní všechny přípravy, krumpování, zápony na svých přípravách zruší a děti v ty žádné přípravy připravovati nebude, než aby to prodáno aneb chováno bylo na jiné dobré těch dětí. Prostota a neparádnost byla heslem přísné doby.“

V Zemských deskách lze najít záznam o jeho při s Vaňkem z Valečova, pánem na Opočně, kterýž jej vinil, že „dědinu jeho v Čibuzích držel, dvanácte lánův dědin, kteréž dědiny přísluší ke kaplanství kostela v Dobrušce, na kterých je 12 kop gr. platu ročního, a že na těch dědinách topil rybníkem“. Jan Smiřický odpíral proti tomu, že netopil na dědinách jeho, než na svých, a co by se platu tklo, že neodpírá holému placení kdyby mu bylo královou milostí a pány prokázáno. S obou stran vedli páni desky a na plnění soudu nejjasnější kníže a pán, Jiří, Český král etc. se náleží; Jindřich ze Stráže, nejvyšší hofmistr K. Č. a Vilém ml. z Ryzmburka a z Rabí panský potaz vynesli: Poněvadž Jan Smiřický ukázal desky, kdež trh dědický svědčí dědu jeho od šesti a padesáti let a on Jan těch dědin i podnes v držení jest a Václavova akta také ukazují, že na 12 lánech tu v Čibuzech jest 12 kop gr. platu k nadepsanému kostelu v Dobrušce, i vedle takového ukázání má Smiřickému ostati na těch 12 lánech panství a on Smiřický i jeho budoucí z těch lánů k témuž kostelu a na to, jakož jest nadáno, má vydávati 12 kop gr. platu polovici na sv. Havla nejprve příští rok a druhou na sv. Jiří potom zběhlý a tak jiná léta a roky věčně.

Pro Zpravodaj připravil Miroslav Volák

Bude zdejší kostel zase hezčí?

Zatímco vnitřek zdejšího kostela včetně loni opravených varhan je vcelku v pořádku a slouží k pořádání koncertů, k prohlídkám návštěvníků a k pořádání svatebních obřadů, zvenku jeho fasáda stále více ztrácí svůj pěkný vzhled. Je zřejmé, že poslední úprava fasády nebyla provedena dostatečně kvalitně. Tato úprava pochází z počátku devadesátých let, ale jeví se mnohem starší. Mechy a lišejníky způsobují zpráškovatění barvy, která se proto deštěm z fasády vymývá.

Naše radnice se hodlá letos do opravy fasády pustit, ale rozsah prací bude o hodně menší, než by bylo potřebné. Ministerstvo kultury sice vyhovělo žádosti Smiřic o dotaci, ovšem slíbilo opravu podpořit jen částkou 560 tisíc korun. To je vzhledem k předpokládaným nákladům ve výši čtyř a půl milionu korun velmi málo. Vrátit i to málo by však nebylo dobrým řešením. V úvaze je přidat k částce od ministerstva ještě nějaké prostředky města (peníze jsou potřebné i v jiných oblastech hospodaření města) a opravit fasádu vrchní části věže, která je vzhledově v nejhorším stavu. Dojde k očištění, lokální opravě, konzervaci a zhotovení nového nátěru. Opravu dalších částí fasády bude nutno odložit na další roky.

(mv)

Válka - vzpomínky Karla Juliše

Válečné dny: Můj otec prodával a opravoval radiopřijímače. Jako radioamatér si postavil krátkovlnnou vysílačku a morseovkou si vyměňoval pozdravy s radioamatéry celé Evropy, výjimečně i USA. Za války jsme museli anténní stožáry strhnout a vysílačku předat německým vojenským úřadům v Hradci Králové. Přesto i potom přicházela občas přepadová kontrola, a to i v době, kdy již otec zemřel. Koncem války, kdy se ve smiřickém zámku usadila ustupující německá armáda, zabrali vojáci v našem domě bývalou prodejní místnost a umístili do ní spojařský materiál, který obsluhovali denně dva vojáci. Do zámku se stáhli 2–3 dny před celkovým vyklizením Smiřic.

K závěru války mohu ještě dodat, že cca 10–15 nás, kluků, pod vedením bývalého důstojníka v záloze, sbíralo u státní silnice a odnášelo na městský úřad zbraně, které ustupující vojáci pro usnadnění svého přesunu do americké zóny odhazovali, nebo nám ochotně odevzdávali.

Voženílkovi: V době výstavby malého stadionu dával zdarma k dispozici své povozy. Ty navážely na stadion drny a kameny, z nichž se pak brigádnicky dělaly stupně a ochozy. V době války a lístkového přidělu potravin poskytoval svým zaměstnancům mimořádný přiděl mouky (20 kg ženatým a 10 kg nemocným). Rolníkům z okolních vesnic, kteří jezdili do mlýna na povolenou výměnu obilí za mouku, poskytoval možnost dvojitého přidělu. Dělalo se to tak, že v určený den jeli do mlýna 2x. Při první jízdě vzali obilí i s příslušnými doklady, které nechali ve mlýně a odvezli si mouku. Při druhém příjezdu, se stejným množstvím obilí, si odvezli mouku a potvrzené doklady. Další možnost odběru byla umožňována prostřednictvím stárka pana Valtra.

Malburgovi: Byli Němci, ale ne nacisti. Mám tuto zkušenost. V roce 1942, kdy jsem maturoval, uvolnilo se v lihovaru jedno místo. Abych nemusel do totálního nasazení, šel jsem o toto místo požádat. Pan Malburg mi však řekl, že je rezervováno pro Vladimíra Kalistu, syna místního poštmistra, až se vrátí z koncentračního tábora v Oranienburgu (Buchenwaldu), kam byl jako

student medicíny odvečen. Ve dnech bezprostředně po atentátu na Heydricha by to příslušník NSDAP asi neřekl.

Různé: Ve smiřickém Sokole jsem byl od roku 1929 až do jeho rozpuštění v roce 1941. V pražském Sokole jsem cvičil od roku 1945 do roku 1948. K Františkovi Svatoňovi mohu říci, že byl výborným cvičitelem, který rozložením jednotlivých prvků cviku a hecováním nás naučil i složitější cviky, jako např. přemety a salta vpřed i vzad, různé veletoce apod. Příhodu při přemalovávání nápisu Živnostenská záložna Františkem Svatoněm mohu potvrdit.

Praha, 18. 2. 2009

Karel Juliš

Ceník Kulturního střediska Dvorana s.r.o Smiřice

PRONÁJEM PROSTOR KD DVORANA:

(krátkodobý pronájem do 48 hodin)

Cena za 1 hodinu + 20 % DPH

bez bufetu

s bufetem

Skupina A – podniky, firmy

salonek	200,- (s DPH 240,-)	300,- (s DPH 360,-)
levé přísálí	350,- (s DPH 420,-)	450,- (s DPH 540,-)
pravé přísálí	400,- (s DPH 480,-)	500,- (s DPH 600,-)
sál + přísálí	900,- (s DPH 1080,-)	1000,- (s DPH 1200,-)
celý areál	1 300,- (s DPH 1560,-)	1400,- (s DPH 1680,-)

Skupina B – svatby, rodinné oslavy, pohřební hostiny

salonek	100,- (s DPH 120,-)	200,- (s DPH 240,-)
levé přísálí	200,- (s DPH 240,-)	300,- (s DPH 360,-)
pravé přísálí	250,- (s DPH 300,-)	350,- (s DPH 420,-)
sál + přísálí	550,- (s DPH 660,-)	650,- (s DPH 780,-)

Skupina C – společenské a neziskové organizace, srazy, politické strany, školská zařízení, plesy

salonek	100,- (s DPH 120,-)	200,- (s DPH 240,-)
levé přísálí	130,- (s DPH 156,-)	230,- (s DPH 276,-)
pravé přísálí	150,- (s DPH 180,-)	250,- (s DPH 300,-)
sál + přísálí	450,- (s DPH 540,-)	550,- (s DPH 660,-)
celý areál	650,- (s DPH 780,-)	750,- (s DPH 900,-)

Příprava a likvidace akce: komerční – 150,- Kč/hod. + 20 % DPH (= 180,-)

společenská – 100,- Kč/hod. + 20 % DPH (= 120,-)

V případě používání dalších vlastních elektrospotřebičů je účtováno k základní sazbě 100,- Kč/hod. + 20 % DPH (= 120,-)

Při konání plesů – prodloužení akce nad dobu ukončení uvedenou v „Oznámení o konání veřejné produkce“ – 1 200,- Kč/za každou i započatou hodinu + 20 % DPH (= 1 440,-).

Předváděcí akce trvající déle než 5 dnů po sobě jdoucích:

levé přísálí	1 300,- Kč/den
pravé přísálí	1 500,- Kč/den
sál	2 000,- Kč/den

Likvidace odpadu do pytlů PVC firmy RUND:
Poplatek – šatna

50,- Kč/ks + 20 % DPH = 60,- Kč
4,- Kč/ks + 20 % DPH = 5,- Kč

PRONÁJEM KAPLE:

Svatební obřady, pohřební obřady, křtiny apod.
Kulturní a koncertní účely apod.
Erbovní sál – samostatně
- v souvislosti s pronájmem kaple

3 000,- Kč/hod. + 20 % DPH (= 3 600,-)
4 500,- Kč/hod. + 20 % DPH (= 5 400,-)
600,- Kč/hod. + 20 % DPH (= 720,-)
175,- Kč/hod. + 20 % DPH (= 210,-)

VSTUPNÉ:

Kaple Zjevení Páně

dospělí
členové Klubu českých turistů
snížené vstupné (důchodci, děti do 15 let, ZTP)

45,- Kč + 10% DPH (= 50,-)
41,- Kč + 10% DPH (= 45,-)
36,- Kč + 10% DPH (= 40,-)

Expozice M. Knoblocha

dospělí
členové Klubu českých turistů
snížené vstupné (důchodci, děti do 15 let, ZTP)

18,- Kč + 10% DPH (= 20,-)
14,- Kč + 10% DPH (= 15,-)
9,- Kč + 10% DPH (= 10,-)

Kaple + expozice:

dospělí
členové Klubu českých turistů
snížené vstupné (důchodci, děti do 15 let, ZTP)

54,- Kč + 10% DPH (= 60,-)
45,- Kč + 10% DPH (= 50,-)
36,- Kč + 10% DPH (= 40,-)

PRODEJ:

pohlednice přímý prodej
pohlednice s erby přímý prodej
pohlednice k dalšímu prodeji
pohlednicová karta s kresbou kaple
turistická známka
keramický hrnek ze znakem Smiřic
keramický svícen
keramický zvonek
Zpravodaj
starší čísla Zpravodaje
kompletní ročník Zpravodaje
CD Jaroslava Svěceného

4,- Kč + 20 % DPH (= 5,-)
5,- Kč + 20 % DPH (= 6,-)
3,- Kč + 20 % DPH (= 4,-)
3,- Kč + 20 % DPH (= 4,-)
20,- Kč + 20 % DPH (= 25,-)
92,- Kč + 20 % DPH (= 110,-)
33,- Kč + 20 % DPH (= 40,-)
33,- Kč + 20 % DPH (= 40,-)
17,- Kč + 20 % DPH (= 20,-)
3,- Kč + 20 % DPH (= 4,-)
15,- Kč + 20 % DPH (= 18,-)
83,- Kč + 20 % DPH (= 100,-)

INZERCE:

Vývěsní skříňka MěÚ a webové stránky města:

řádková inzerce (Times Roman CE 14)
fotografie
leták do velikosti A5
leták velikost A4

20,- Kč/řádek/měsíc + 20 % DPH (= 24,-)
10,- Kč/ks/měsíc + 20 % DPH (= 12,-)
50,- Kč/měsíc + 20 % DPH (= 60,-)
100,- Kč/měsíc + 20 % DPH (= 120,-)

Zpravodaj dle rozsahu:

řádková inzerce
fotografie
leták velikost A6

50,- Kč/řádek + 20 % DPH (= 60,-)
100,- Kč/ks + 20 % DPH (= 120,-)
200,- Kč + 20 % DPH (= 240,-)

leták velikost A5
leták velikost A4

300,- Kč + 20 % DPH (= 360,-)
600,- Kč + 20 % DPH (= 720,-)

VÝLEP PLAKÁTŮ na plakátovací plochu města:

do velikosti A3
nad velikost A3

10,- Kč/ks/měsíc + 20 % DPH (= 12,-)
20,- Kč/ks/měsíc + 20 % DPH (= 24,-)

Tento ceník byl schválen jednatelem společnosti dne 17. 2. 2010 a nabývá účinnosti dne 18. 2. 2010.

Nabízíme prac. příležitost na HPP i VPP (brigáda) v oboru oprav audio-video techniky.

Kontakt: ing. peřina, tel. 774 004 770

Chcete znát Z D A R M A cenu svého domu nebo bytu ?

Volejte 776 761 391 nebo 495 211 845

z aktuálních poptávek ve Smiřicích a okolí vybíráme:

- podnikatel koupí byt 2+1 nebo 3+1 ve Smiřicích a okolí, OV i DB
 - manželé koupí menší rodinný dům se zahrádkou, možno i v horším stavu, finance zajištěny
 - lékař koupí vilku, velká zahrada není podmínkou, upřednostňuji dobrý stav, rychlé jednání
 - stavební fa. koupí pozemek k výstavbě rodinného domu, sítě na hranici pozemku podmínkou
 - koupím rodinný dům do 25 km od HK, možno i horší stav, klidné místo
- a mnoho dalších poptávek v naší databázi

495 533 509, 776 761 391, www.lord.cz, info@lord.cz

Foto: A. Štěpán

Foto: P. Andrys

Oslavy 65. výročí osvobození ve Smiřicích 8. května 2010

Přesně v den 65. výročí skončení 2. světové války proběhla ve smiřickém parku za pěkného počasí a za velmi početné divácké kulisy vojensko-historická akce. Diváci měli možnost shlédnout vojáky dvou armád - vojáky německého Wehrmachtu či jednotek SS a vojáky Rudé armády s jejich výstrojí, výzbrojí a válečnou technikou. Po delší odmlce to byla ve Smiřicích akce na připomenutí událostí z roku 1945 a došlo i na položení věnce k Památníku osvobození.

Akce s názvem Tenkrát v pětáctýřicátém se zúčastnilo přibližně sedm desítek členů historických klubů z celé České republiky.

Hlavním cílem bylo připomenout historii naší země, připomenout ji pokud možno nezkresleně a hlavně mladým lidem, kteří dnes již mnohdy ani nevědí, kdo vlastně do našeho kraje v květnu pětáctýřicátého roku přinesl onu svobodu, na níž tehdy lidé tak čekali. Měla připomenout dnešním lidem také to, za jakou cenu byla i v těch posledních dnech války a mnohdy už vlastně v době míru, tato naše tehdejší svoboda získávána.

Nemělo jít o žádnou senzaci, nemělo jít o hru na vojáky - šlo o připomenutí historie naší země a uctění památky těch, kteří pro ni kdysi obětovali své životy.

Foto: M. Volák

Foto: P. Andrys

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smiřice, Palackého 105, 503 03 Smiřice; tel. 495 809 010, 777 332 691, fax 495 809 018 • Evidenční číslo: MK ČR E 18060 • Redakční rada: Miroslav Volák, Martina Hejzlarová, Jan Novotný, Ilona Hušková, Leona Rousková • Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna ve Smiřicích, Zámek 1, e-mail: knihovna@smirice.cz • Tiskárna: Tiskárna PRINT 09, s.r.o., Přátelská 1, 503 03 Hradec Králové • Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci) • Cena 1 výtisku 20,- Kč. Náklad tohoto čísla 600 ks. • Ve Smiřicích a Holohlavách předplatitelům donáška až do domu. • Prodej - Tabák U Jedličky a sekretariát FMÚ Smiřice • Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 2/10 bude 15. listopadu 2010 • Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků.

